

הצאצאים

סיפורו של
איגוד צאצאי רבנו הזקן
יוצר חסידות חב"ד

החתן בידי סבו
 הגה"ח ישעיהו הרצל שליט"א
 מקבל כוס של ברכה

מכתבי הברכה של הרבי
 להולדת החתן והכלה

התודה והברכה

בשבח והודיה לה' יתברך, על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול הגיענו לשמחת כלולות צאצאינו היקרים החתן הרב התמים **לוי יצחק שיחי** עב"ג הכלה המהוללה מרת **אסתר רבקה תחי**, שמחים אנו לקבל בברכת **'ברוכים הבאים'** את פני קרובינו, ידידינו ומכרינו אשר באו לברכנו ולשמוח בשמחתנו. הא-ל הטוב, הוא יתברך, יברך אתכם בתוך כלל אחב"י יחיו, בברכות מאליפות מנפש ועד בשר בכל מיילי דמיטב בגשמיות וברוחניות.

כשי ומזכרת משמחת הנישואין - כפי שהורגל לאחרונה - אנו מגישים לפניכם סקירה לתולדות הקמתו וייסודו של **'אגוד צאצאי רבנו הזקן'**, אשר נמנה כראשון מ'מוסדות הע"א', שנוסדו - **כשי למלך** - בשנת השבעים ואחת של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, פרי רוחו ורעיונו של סב החתן **הגאון החסיד רבי שמואל אלעזר היילפרין ע"ה** אשר זכה ועלה לרצון לפני כ"ק רבנו נשיאנו, ונתקבל בקורת רוח וחיבה יתירה נודעת לו, לאורך שנות קיומו.

תשורה זו בוודאי תהי' גם כמזכרת **לחתן ולכלה** יחיו לאורך ימים ושנים טובות, להיות ביתם נדבך בבנין משפחת רבנו הגדול זי"ע, להוסיף באור תורה תמיד, ולעלי' בקודש מחיל אל חיל באורם של רבותינו נשיאנו הק', לאושרם בגשמיות וברוחניות, ולטוב להם כל הימים.

ברכה מעומק לבנו נשגר להוריני היקרים זקני החתן והכלה:

הגה"ח רבי **ישעיהו הרצל שליט"א** רבה של העיר נצרת עילית ורעייתו תחי',

הגה"ח רבי **אליהו פרץ זילברשטרום שליט"א** מאישי החינוך הדגולים בקרב אנ"ש ומשפיע קהילת חב"ד בנוה יעקב, ורעייתו תחי',

מרת **חיה ליפסקר תחי** אשת הרה"ח **רפאל ישראל ע"ה**,

אחרון חביב הסבא רבא, הגאון החסיד רבי מיכאל פנחס לייבוש הרצל שליט"א, מחשובי
וזקני המשפיעים באה"ק ומשפיע ראשי בביהכנ"ס חב"ד 'מאה שערים', ורעייתו תחי'.

יארץ הקב"ה ימיהם ושנותיהם בנעימים, וירוו רוב נחת מהחתן והכלה, ומכל צאצאיהם
יחיו, מתוך בריאות נכונה ומנוחת הנפש עד ביאת משיח צדקנו, במהרה יבוא ויגאלנו
ויוליכנו קוממיות לארצנו תיכף ומיד ממש.

בנימין נחום ובת-שבע

זילברשטרום

משה צבי וחנה

הלפרין

'לכו תשמחו..'

בראשיתה של שמחה זו, ב'ווארט', באור לכ"ח חודש אייר, היה אתנו גם הסבא האהוב

הרה"ח ר' ישראל רפאל ב"ר אריה ליפסקר ע"ה.

בשל מצבו אמנם לא נכח בגופו, אבל שותף היה לשמחה. בדברי פרידתו בעת ביקור המשפחה לפני ה'ווארט' לקבל את ברכתו, היו מילותיו האחרונות 'לכו תשמחו'. ב'ווארט', גם הוזכר לטובה ולברכה, באמירת לחיים ע"י המחותנים והמשפחה.

זמן קצר לאחר ה'ווארט', בעת שהמשפחה כולה עדיין תחת רושם השמחה, שחל"ח, מלווה בטעם טוב של נחת ושמחת הנכדה.

היה הסבא איש חסד, אשר סייע ותמך רבות לכל, בשלוחים ובמוסדות עד יומו האחרון, אהוב על הבריות ומקבל כל אדם בסבר פנים יפות, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה.

מהדמויות הבולטות ועמודי התווך של קהילת חב"ד הוותיקה בראשל"צ, וממייסדי הקהילה החדשה, אשר זכה גם לראות בפריחתה.

באישיותו הקרין תמיד אור ושמחה, זאת עשה גם בתפקידו- שליחותו, כבעל מנגן, בזמני סגולה, ובעתות שמחה.

בפרידתו מתוך שמחה, הותיר אחריו מסר של שמחה, דמותו המאירה, בוודאי, תקרין על בית החתן והכלה וכל המשפחה, עדי נזכה ובמהרה, לקיים היעוד 'והקיצו ורננו..'
אזי יחזור גם בשמחה, בשמחת הגאולה האמיתית והשלימה.

ת.ג.צ.ב.ה.

בפתח

בחודש תשרי בשנת ה'תשל"ד - 'שנת הקהל', שהה הגאון החסיד רבי שמואל אלעזר היילפרין ע"ה, יו"ר 'איגוד צאצאי רבנו הזקן', בבית חיינו, ביחידות שהייתה לו בעשי"ת הורה לו הרבי, לשאת דברים ב'וועידה העולמית של צעירי חב"ד', המתקיימת בחוהמ"ס, על 'איגוד הצאצאים' שהחל את פעילותו בשנה החולפת. הוראה זו קבלה משנה תוקף - בעת שהועלה נושא עריכת 'כינוס צאצאים' בניו יארק באותם ימי חוה"מ, (היה זה כינוס הצאצאים הראשון בארה"ב) - כאשר חזר הרבי והדגיש, ש'כינוס צאצאים' אינו מחליף את הצורך בדברים ב'וועידת צעירי חב"ד', בפני קהל אנ"ש והאורחים - רצונו של הרבי היה, שאנ"ש יהיו שותפים ומחוברים לאיגוד.

בחוברת זו המוקדשת לסיפור תולדות 'איגוד הצאצאים', שמטבעה מכוונת לקהל אנ"ש, אנו צועדים בעקבות הוראת הרבי הנ"ל (ובעוד הזדמנויות), שלצד פעילות ה'איגוד' המופנית כלפי הצאצאים על כל גוניהם, לשתף ולחבר גם את אנ"ש - ובלשון הרב - 'הצאצאים הרוחניים'.

התקופה

התקופה

י"א ניסן - יובל השבעים

כמו דברים רבים שהתפתחו במהלך שנות נשיאותו של כבוד קדושת אדמו"ר נשיא דורנו, היה גם היחס ליום הולדתו של הרבי בי"א ניסן. מלכתחילה, במשך שנים היה הדבר מעין "סוד", שעבר מפה לאוזן. אך עם השנים התפתח יחס הרבי ליום זה בצורה הדרגתית.

לשיאם הדברים הגיעו בי"א ניסן שנת ה'תשל"ב, שבו מלאו שבעים שנה להולדת הרבי. יובל השבעים להולדת רבנו, היה אירוע שהקיף את העולם היהודי כולו, ופתח תקופה חדשה בהתרחבות והתפתחות עבודתו הגדולה של רבנו.

נשיאותו ופעולותיו הקדושות של רבנו כבר הקיפו אז בגלוי כמעט את כל מדינות העולם, והדבר בא לידי ביטוי לא רק בהתעוררות העצומה של חסידי חב"ד, האוהדים והידידים, ברחבי תבל... אלא גם בכתבות רבות בעיתונות היהודית והכללית שהתייחסו לכך.

חודשים לפני היום הגדול, התעורר אצל החסידים ב"אתערותא דלתתא" הרצון להעניק לרבי מתנות מיוחדות ליום הולדתו. ככל שהתקרב היום הבהיר י"א ניסן גברה ההתרגשות בקרב החסידים, והגיעה לשיאים, התכונה הייתה רבה.

ההתעוררות הגדולה

גולת הכותרת ושיאם של הימים רוויי ההוד, בהגיע היום הגדול י"א ניסן, הייתה, ההתוועדות הגדולה, שהתקיימה במוצאי שבת קודש, ליל י"א ניסן ה'תשל"ב, השמחה והרוממות, הגיעה לפסגתה באותה התוועדות...

במהלך ההתוועדות שנמשכה שעות רבות, לאחר אמירת המאמר, החלו לנגן 'בך ה' חסיתי', - פסוק מפרק ע"א בתהילים, פרקו של הרבי באותה שנה - בניגון השמחה

שחובר לו לכבוד היום הגדול, הרבי עודד את השירה בעוצמה, וכל הקהל הענק רקד יחד יד על כתף בהתעוררות עצומה ובהתלהבות מרקיעה שחקים. תוך שהרבי מעביר מבט בוחן על כל אחד ואחד מהרוקדים. עם תום השירה הסוערת פתח הרבי ואמר, שהוא רצה לדבר על נושא מסוים אלא שהמתין לשעת כושר של התעוררות גדולה...

ע"א מוסדות – מתנה לרבי

ואז - נפל דבר. הרבי עצמו פונה אל החסידים ו'מבקש' מתנת יום הולדת, אותה הוא רוצה לקבל במשך השנה הקרובה - שנת השבעים ואחת, - מי"א ניסן השתא עד י"א ניסן הבא עלינו לטובה, הקמת שבעים ואחד מוסדות חדשים! במהלך השנה הקרובה! שבעים ואחד מוסדות תוך שנה בלבד!

ניכר היה כי הרבי מצפה שההתעוררות הרבה לא תשאר ב"אוויר", וכי הדברים יירדו למטה מעשרה טפחים, בפעולות של ממש. בסיום ההתוועדות אמר הרבי, שמכיוון ונשארו מספר ימים עד לפסח ואפשר לפעול גדולות ונצורות, לכן שינצלו את הזמן למבצע מצה בשיא השטורעם. הרבי ביקש לנצל ולנתב את התעוררות שהייתה אצל אנ"ש - לעשייה בפועל ממש ולהפצת המעיינות והחסידות.

בקשת הרבי להקים ע"א מוסדות חדשים, מה שלימים יהפוך ל'מושג' שמסמל ציון ופריצת דרך, בתולדות הפצת המעיינות והיהדות, והתפשטות תנועת חב"ד בעולם כולו, התקבלה אצל אנ"ש כדבר בלתי נתפס... במושגים של אז, היה נראה הדבר בלתי מציאותי.

באותם ימים חסידות חב"ד הייתה רחוקה מאוד, מהממדים אליהם אנו רגילים כיום. מוסד השליחות ברחבי העולם, החל אמנם להתרחב ולהתפתח, אך עדיין הקמת ע"א מוסדות, היתה נראית כדבר קשה בבחינת "מי יעלה לנו השמימה". מכל מקום, החלו החסידים לטכס עצה, ולמצוא דרך כיצד ניתן למלא את בקשת הרבי על הצד הטוב ביותר, ואלו מוסדות ניתן להקים בפרק זמן שכזה.

באותו זמן נוסד "ועד ע"א מוסדות", שתפקידו היה לקדם ולארגן את ביצוע הדבר בקרב אנ"ש ברחבי תבל.

הרעיון

הרעיון

באחת האסיפות שהתקיימו - בחודש אייר - ביוזמת 'ועד הע"א', כדי להוציא מן הכוח אל הפועל את בקשתו הק' של הרבי, בהשתתפות רבני ראשי ועסקני חב"ד, נוכח גם הגרש"א הלפרין ע"ה שכיהן אז כראש ישיבת תורת אמת בירושלים. בהגיע תורו לשאת דברים, חיזק ועודד את המשתתפים לקום ולעשות מעשה, לנצל את שעת הכושר ונתינת הכוח, שבהוראתו ובקשתו של הרבי, בדבריו העלה גם רעיונות למוסדות נדרשים. גולת הכותרת של דבריו הייתה, רעיון ייחודי ומקורי: הקמת ארגון ומוסד שיאגד ויאחד את משפחת בית הרב ויעודד את זיקתם לשרשם וצור מחצבתם. בשלב זה חש הרב הלפרין צורך להרחיב את הדיבור, ופרש אפוא את שיחתו בפני המשתתפים וכה אמר:

מוסד אחד ל'בית הרב'

רבותינו נשיאנו לדורותיהם החל מרבנו הזקן זי"ע, הקריבו ומסרו את נפשם לטובת עם ישראל בכלל, ועבור כל יהודי ויהודי ללא יוצא מן הכלל בפרט. בהנהגתו ובשליחותו של הרבי, מגיעים שלוחים לפינות נידחות על פני קצווי תבל, להצית ולעורר נשמות תועות, והנה, מבין קרוביו של הרבי, ממשפחות צאצאי רבנו הגדול זי"ע, ישנם שאורו הגדול לא נגה עליהם, ויש שגם אינם יודעים על שייכותם למשפחת בית הרב... האם אין מן הראוי לתת את הלב על כך?! האם הדאגה למשפחת בית הרב, אינו אמור להיות אחד האפיקים לביטוי ההתקשרות, ורגש אנושי של אהבה והכרת הטוב כלפי רבותינו?! תמה הרב הלפרין. הנה התאספנו לחשוב מחשבות לטכס עצה בדבר ע"א מוסדות חדשים, האם אין מן הראוי שמוסד אחד יהי' קודש למשפחת כ"ק אדמו"ר ורבותינו נשיאינו זי"ע?!

תכנית מעשית

הצעתו של הרב הלפרין הייתה אפוא קונקרטיית והיא כללה שלושה סעיפים מרכזיים: (א) ריכוז כל מידע אפשרי על צאצאי רבנו הפזורים ברחבי תבל, (ב) מאמץ ליצור קשר עם כל אותם צאצאים, ולהביא למודעותם את דבר ייחוסם ומורשתם, (ג) ארגון שורה של פעולות שמטרתן היא לאחד ולגבש את בני המשפחה המורחבת, סביב דמותו ומורשתו של 'הסבא'.

בהעלותו את הרעיון, מלכתחילה, לא ראה את עצמו מתעסק בזה, כראש ישיבה, אשר ראשו ורובו היו בענייני הישיבה, לא עלתה על דעתו אפשרות להתפנות לעבודת קודש זו, הצעתו כוונה למשתתפי האסיפה, על דעת שיימצא האדם המתאים שיקבל עליו תפקיד זה.

מסתבר שהרבי קיבל את ההצעה בהתלהבות, משל המתין להעלאתה זמן רב. מבין שבעים ואחד המוסדות, היה זה המוסד הראשון, שקיבל את הסכמתו וברכתו של הרבי.

לא הועיל לו, לרב הלפרין, ניסיונו להישאר בגדר מציע ההצעה גרידא, בעוד יישום הרעיון יבוצע - כך סבר וקיווה - על-ידי אחרים, שכן מרגע שההצעה הונחה על שולחנו של הרבי, והתקבלה על-ידו בהתלהבות, זהותו של מבצעה - מבחינת הרבי - הייתה ברורה לגמרי: הרב הלפרין בכבודו ובעצמו.

הרב הלפרין אزر כוחות ונטל על כתפיו את המשימה, עם כל המרץ, התנופה והנשמה. מעתה והלאה, מונח חדש הצטרף ללקסיקון החב"די - 'צאצאים'.

רבנו הזקן מציל את נכדו

המשפיע הנודע הרה"ח מענדל פוטרפאס ע"ה היה מספר סיפור מבהיל ששמע מבעל המעשה בעצמו, ממנו ניתן להסיק על גודל הזכות, שבקירוב צאצאי רבינו הגדול זי"ע.

את הסיפור שמע בעת שהתגורר בלונדון, מאחד מרבני המקום רב ליטאי- ממוצא יקי.

וזה דבר המעשה, פעם אחת, והנה בחלומו נראה לו דמות דיוקנו של בעל התניא זי"ע, ובפיו בקשה, אשר היות ובמקום פלוני בברלין שבגרמניה, נמצא אחד מצאצאיו שהסתבך באמונתו, ומכין עצמו להמיר את דתו רח"ל היל"ת, הרי הוא מבקשו לנסוע תיכף ומיד לאותו מקום, לאתרו, ולמנוע ממנו צעד זה רח"ל. בחלום תואר מקום הימצאו המדויק.

יהודי זה אף שלא היה מאנ"ש, ולא ממשפחת בית רבי, עשה תיכף מעשה, וללא שהיות יצא לדרכו לגרמניה. לאחר חקירה ודרישה, אכן מצא יהודי שעומד רח"ל להמיר את דתו, והתברר שהוא אכן מצאצאי רבנו הזקן. חפץ ה' בידו הצליח - למלא את בקשת רבנו הגדול זי"ע - והצילו מרדת שחת, ונשאר באמונתו ודתו.

הגה"ח רבי מרדכי שמואל אשכנזי, רבו של כפר חב"ד, ששמע זאת מפי ר' מענדל כמה פעמים, חוזר על סיפור זה בכל עת מצוא.

יו"ר האיגוד

הגה"ח רבי שמואל אלעזר היילפרין ע"ה

הגאון החסיד רבי שמואל אלעזר היילפרין ע"ה

בשורות הבאות אין פנינו לשרטט קווים לדמותו של הרב הלפרין, לא מפני שאין זה ממין העניין, ההפך הוא הנכון, בסקירת מוסד, ארגון וכדומה, ראוי בהחלט לתת את הכבוד המגיע לעומד מאחוריהם. לא נעשה זאת, מפאת הקושי שבתיאור אישיות רבת-אנפין שכזו, - איש האשכולות שהכול בו, פשוטו כמשמעו - לכך ראוי להקדיש יריעה נפרדת, ועוד חזון למועד אי"ה.

בשורות הבאות נציין רק נקודות ממסכת חייו בפן של 'רבי וחסיד'; נקודות שיעניקו לנו תמונה כללית על התקשרותו ואהבתו לאילנא דחיי. גם בנושא זה היה הרב הלפרין מקורי ולא חיקוי של אף אחד. זאת, בצד התייחסותו הנדירה של הרבי אליו. נקודה זו באישיותו יוצאת-הדופן ראויה להארה גם בהקשר זה של 'איגוד הצאצאים'. שכן מכל תכונותיו וסגולותיו, היא - כלומר, נקודת ההתקשרות ואהבתו לרבנו נשיאנו - אשר עמדה לו להגות ולהוציא לפועל את רעיון זה של 'איגוד הצאצאים', שגרם כידוע קורת-רוח רבה ביותר לרבי.

סיפור התקשרותו של הגרש"א הלפרין לרבי מהוה במידת-מה חידה. תלמידיו ומקורביו תהו לא-אחת מנין ספג התקשרות לזה, בה גם הדביק רבים-רבים מבני ירושלים ומחוצה לה.

אמרנו חידה, למרות רקע בית הוריו שהיה ספוג מניחוח 'בית הרב'; על-אף כל אותם ביקורי ימי שישי אחר חצות אצל הסבתא פשה-הדסה הלפרין ע"ה, בהם היו שומעים מפיה סיפורים וזיכרונות ששמעה מהסבתא הרבנית הצדקנית מרת מנוחה-רחל ע"ה - זיכרונות מאביה רבנו האמצעי זי"ע וזקנה קוה"ק רבנו הזקן זי"ע; וחרף החוויות שהנחיל אביו הג"ר חנניה-יוסף הלפרין ע"ה, מעת ביקורו ההיסטורי של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ זי"ע באה"ק, אשר בהיותו ממשפחת

בית הרב זכה להתלוות לכ"ק אדמו"ר זי"ע בכל מסעיו באה"ק, מה שהטביע עליו רושם עז שחיזק מאוד את התקשרותו לרבי הרי"צ נ"ע. ובכן, אפילו אווירה ביתית זו עדיין לא לגמרי מסבירה התקשרות נפשית ופנימית של בחור כבן 18 בירושלים של אז, שבלהטו מדביק רבים. ומדובר, יש לזכור, בעידן בו הטלפון עדיין לא היה מצוי, השיירות לרבי גם הן אינן מצויות, ואפילו קלטות משיחות-הקודש אינן בנמצא. להתקשר לרבי, השווה מעבר לאוקיינוס הגדול, לחלוטין לא היה דבר מובן מאליה. וזאת אף אם לא מביאים בחשבון את אווירת הישוב הישן שלא קיבלה את הרעיון של רבי - שהוא אמנם ידוע בירתו הקודמת לחכמתו וכגאון עצום בכל מכמני התורה, אך בה בעת - עם מגבעת לבנה, חליפה קצרה ובעל השכלה כללית רחבה...

ובכל זאת, כשמתבוננים במסכת שנות צעירותו, אנו מוצאים את אותן חוויות ואת אותם אירועים חסידים, מפגשים ושיחות עם גדולי ה'משפיעים', אשר היו כחיצים וכסימני-דרך בדרכו. כמו כן יש בלי ספק לציין את המכתב הראשון שזכה לקבל מהרבי בתקופת הלימודים הראשונה שלו בישיבת 'תורת אמת', מכתב שאותו הוא עצמו ציין לא-פעם כנקודת-מפנה שהעצימה בלבו את רגש ההתקשרות לרבי. "מכתב זה", היה אומר, "הביאני לתחושה כי הרבי מבין את נפשי".

אך לא באנו בזאת לערוך מחקר ולפתור חידות. בשורות הבאות נציין רק עובדות.

מבחן ההתקשרות בירושלים

מבחן קשה עבר על ירושלים בתקופת ראשית הנשיאות, כאשר היה מי שערער על מעמדו של הרבי כממלא מקום אבותיו בנשיאות ישיבת 'תורת אמת', דבר אשר גרם טלטלה, בלבול ומבוכה בקרב אנ"ש.

הרב הלפרין - אז 'תמים' צעיר - שקלט את המתרחש ואת עגמת-הנפש הרבה ב'בית חיינו', שינס מותניו ונכנס לעובי הקורה. בעקבות כינוס ה'תמימים' אשר כינס לדון במשמעות הדברים, שוגר

מברק ל'בית חיינו' ובו מסר על התייצבות ה'תמימים' לצדו של הרבי. בעקבותיו נתקבלו הוראות ישירות מהרבי, שהביאו לסיומה של פרשיה כאובה זו.

מעז יצא מתוק, וכשטר שיצא עליו ערעור, הביאה פרשיה זו לתוספת חיות בהתקשרות ה'תמימים' לאילנא דחיי.

מי לה' אלי

בקיץ תשי"ב פנה הרבי באיגרת חריפה להנהלת אגודת-חסידי-חב"ד באה"ק

(איג"ק כרך ו', עמ' רנ"ה), בה הוא מביע את תמיהתו על אופן התנהלות החב"דית באה"ק. הרבי דרש שכל אחד אחד מאנ"ש יודיע במכתב אישי עד כמה הוא מוכן לפעול בעניינים הנחוצים, ועל-פי ההנחיות שיגיעו מ'בית חיינו':

"בכלל עבודת חב"ד באה"ק ת"ו עומדת עתה על פרשת דרכים, היינו שיש הברירה אם שתתנהל מכאן ולהבא באופן שהתנהלה בשנים האחרונות, היינו מהיכי תיתי, וועט עס גיין איז גוט, וועט עס לוינען איז גוט, ובאם לאו - מאכט אויך ניט אויס, און אפשר - נאך בעסער, או שיבססו העבודה על בסיס נכון, ובהתפתחות והתמששות המתאימה, הן כלפי פנים והן כלפי חוץ. מובן מעצמו, שכשאוחזים באופן הא' אין זה שולל את האפשריות אשר לאחר זמן ינקטו באופן הב'. ועוד זאת, אשר אז אין לוקחים על עצמם כל האחריות: ער האט גאר ניט צוגעזאגט, גארניט גענומען אויף זיך, און פארקערט, פאר יעדער פעולה, גם הנטנה שבקטנות, קומט עס א דאנק הן בעולם הזה והן בעולם הבא. משא"כ כשינקטו בדרך הב' לוקחים על עצמם אחריות גדולה ביותר, הן כלפי פנים והן כלפי חוץ. ואז גם שוללים האפשריות לאחוז אח"כ באופן הא'. אבל מובן ב"כ, שאי אפשר לדעת מראש, אם לאחר זמן יהיו אותן היכולת והאפשרות לפתח עבודת חב"ד באה"ק ת"ו כמו שישנם עתה, ואשר גם עתה פחותים הם יותר ממה שהיו אשתקד. ולכן בקשתי את הרמ"ג שי' שיעשו אסיפה, ולא ינהלו תעמולה, כי אם ימסור את השקפתי ה"ל על אופן עבודת חב"ד באה"ק ת"ו. ויציע לכל אחד ואחד שיוודיעני את דעתו, היינו אם הוא אווח באופן הא' (אז, מובן מעצמו, שאו שיוודיעני עדי, וגם אלו שלא יודיעוני ולא יענו כלל, הרי מוכרח אני לחשבם ולצרפם להמחנה והאוחזים באופן הא', או דאלו שאינם רוצים להשתתף בכלל בעבודת חב"ד באה"ק ת"ו), ואלו המקושרים באמת לפעולות כ"ק מ"ח אדמ"ר, ובמילא רוצים בהתפתחותם ומוכנים להקדיש לזה חלק מסוים מכל השייך הן בממונם והן בגופם ואפי' בנשמתם, יודיעוני ב"כ. ואז אדע, אם יש ביכולתי לגשת לתכנית עבודה מורחבת באה"ק ת"ו, או שעדיין לא זכינו לזה. ועוד הפעם הנני להדגיש, אשר כאר"א יענה ביחוד בשביל עצמו ובמעטפה מיוחדת כדי שלא יהי' בזה כל ענין של כפי', הלבנת פנים ובושת וכי', כיון שזה הענין רציני ביותר, וכנ"ל שצריכים להשקיע בזה (איינשטעלן) לא רק ממון וגוף אלא גם נשמה. ועל ידי אופן כתיבה כנ"ל, הנה לא יהי' מקום אר"כ להצטדקות (אפי' בפני עצמו) כמו שהי' בהענינים האחרים שחתמו עליהם ברביס' ובמילא הצטדקו אר"כ (אם בינם לבין עצמם, או בינם לבין קונם או בינם לבין חברים), אז וואס האט ער געקענט טאן, עס האט ניט געפאסט ניט חתמ'ענען, אבער האלטן האלט ער ניט דערביי... ויהי רצון אשר כל אר"א מאתנו יזכה למלא את שליחותו מתוך שמחה ובהרחבה ומנוחת הנפש והגוף.

בברכה,
מ. שניאורסאהן

או שיבססו העבודה על בסיס נכון, ובהתפתחות ובהתפשטות המתאימה, הן כלפי פנים והן כלפי חוץ".

לאחר ניתוח שתי האפשרויות, מבקש הרבי:

"לכל אחד ואחת שיודיעני את דעתו, היינו אם הוא אוחז באופן הא"

או במקביל: **"ואלו המקושרים באמת לפעולות כ"ק מו"ח אדמו"ר, ובמילא רוצים בהתפתחותם ומוכנים להקדיש לזה חלק מסוים מכל השייך הן בממונם והן בגופם ואפי' בנשמתם, יודיעני גם-כן"**.

והוסיף הרבי:

"כיון שזה הענין רציני ביותר, וכנ"ל שצריכים להשקיע בזה (איינושטעלן) לא רק ממון וגוף אלא גם נשמה".

לא יאומן כי יסופר... רק בודדים בלבד (!) הצהירו על נכונותם להשתייך לסוג הב', דהיינו למקושרים באמת לפעולות כ"ק מו"ח אדמו"ר.

אחד מאותם בודדים היה הגרש"א הלפרין, שבמענה לפנייה זו של הרבי השיב במכתב ש"בעת שחתמתי על כתב ההתקשרות' היה זה כפשוטו - עם כל המשמעות ובכל המובנים"

על כך השיב לו הרבי: **"הנה ידוע מאמר רז"ל כל דפשיט מעלי טפי"**.

ראשון פורצי הדרך

במילים הבאות מגדיר הגה"ח הרב טוביה בלוי שליט"א את פעילותו הבראשיתית של הרב הלפרין (כפ"ח 1320):

"הוא היה מראשוני 'אנשי משה', האנשים של הרבי, וייתכן לומר שהיה אף ראשון פורצי הדרך של 'הדור השביעי' בהפצת המעיינות באותן שנים, דמותו של הרבי בכלל לא הייתה ידועה בירושלים, ור' שמואל היה הראשון שהתחיל כבר אז לדבר חזק מאוד על גדלות הרבי והביא להתקשרות במלוא הלהט".

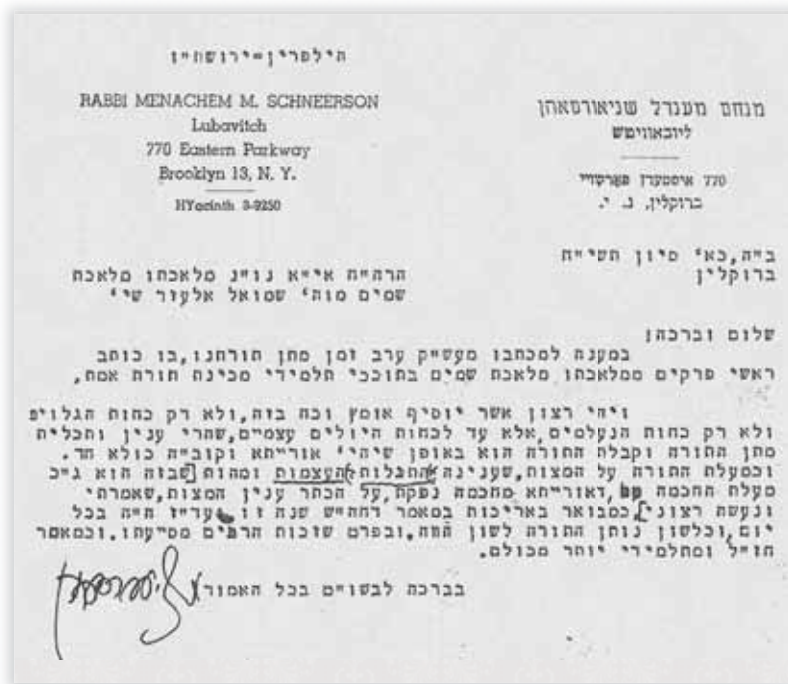
בראש המחנה

את החוויה הבאה מאותם ימים מתאר הרה"ג ר' צבי אייזנבך שליט"א: "זכורני שלקראת 'שבת זכור' תשי"ד הגיעה הוראה מהרבי לנואם בבתי-כנסיות על ענייני הפורים. הרבי היה אז בראשית תקופת נשיאותו, ויהודי ירושלים לא הכירוהו. לאנ"ש בירושלים היה אז חסר הביטחון-העצמי הדרוש כדי לבצע הוראה זו. ר' שמואל היה האיש שנתן לכולנו את העוז והתמריץ לבצע את ההוראה, בבחינת 'ויגבה ליבו בדרכי ה'".

כוחות היוליים עצמיים

לאחרונה התפרסם מכתב מעניין, שמלמד הרבה על רמת הדרישות של הרבי מהגרש"א, המכתב הוא מיום כ"א בסיוון תשי"ח ומופיעות בו (בקטע השני) השורות המופלאות הבאות:

"ויהי רצון אשר יוסיף
אומץ וכח בזה, ולא רק
הכוחות הגלויים ולא רק
כחות נעלמים, אלא עד
לכחות היוליים עצמיים".

'לחיים' בשבת לפני החתונה

להתייחסות במיוחדת במינה זכה בשבת שלפני חתונתו, שבת מברכים אלול תשי"ז. במהלך ההתוועדות הזכיר הרבי כי השבוע תתקיים בירושלים חתונתו של ר' שמואל הלפרין. 'האם ישנו קרוב משפחה שיאמר בעבורו 'לחיים'?!'

שאל הרבי. משלא נמצא קרוב משפחה, נענה הרב נחום רבינוביץ אשר היה נוכח באותה התוועדות, כי הוא לא קרוב משפחה אבל ידיד טוב, הרבי הורה לו לומר 'לחיים'...

מאה שערים 3

ביתו של הרב הלפרין, שימש מתמיד בית ועד לחסידים ומוקד של התוועדות, והיה לכתובת מוכרת וידועה, לכל עניין של חסידות והתקשרות, פעולות רבות של הפצת המעיינות יצאו מבית זה.

בהקשר לזה מספר הרה"ג הרב מיכל כץ (רב היישוב בן-דור) כי ב'חידות' לה זכה, נשאל על-ידי הרבי "האם הולכים להתוועד במאה שערים 3". כאמור, כתובת ידועה ומוכרת...

יוצא מן הכלל

הגרש"י זיין

בין אלו שהגרש"א החשיב עצמו כתלמידים היה הגאון הגדול רש"י זיין ע"ה היה זה לקראת חתונתו בתמוז תשי"ז, הגרש"י שהיה מודע למצבו הכלכלי הקשה פנה לרבי בדבר סיוע גשמי. במכתב מענה שנמצא באמתחתו של הגרש"י ע"ה (כיום באג"ק), מופיעים השורות הבאות:

"במה שכתב (בכתבה תליתאי) אודות מצבו הדחוק של האברך ש"א היילפרין שי', משתדל הנני בזה (בהיותו יוצא מן הכלל). ואף שקשה הדבר בכ"ז, ליפטר בל"כ א"א [=בלא כלום אי אפשר]" (ההדגשה במקור).

הביאם המלך חדריו

מכתביו של הרב הלפרין לרבי הם מסכת בפני עצמה. מכתבים אלו כללו בדרך-כלל תוכן רב, בנגלה ובחסידות, ועניינים שהועלו בהתוועדותיו. זאת מלבד דו"חות מפורטים הקשורים לעבוה"ק וענייני שליחות אישיים שהוטלו עליו.

בהזדמנות מסוימת, כאשר התעניין בקשר למענה על מכתבו וביקש לבדוק דרך המזכיר הרה"ח ר' בנימין קליין, האם ציין הרבי דבר-מה על מכתבו, נענה: "את המכתבים שלך, הרבי לוקח עמו הביתה, וקורא אותם בשעת הארוחה".

"הוא ממשפחת 'בית הרב'"

להתייחסות מעניינת אחרת, זכה הרב הלפרין ביום ראשון, י"ט בכסלו תש"נ, כאשר במהלך חלוקת השליחות מצווה' לצדקה, עבר הגה"צ שלום-משולם וינברג, אב"ד טשאבא, והרבי בירכו ב"י אריך ימים על ממלכתו". בהמשך ציין הלה שהוא שכנו של הגרש"א הלפרין. על כך הגיב הרבי ואמר: "הוא ממשפחת 'בית הרב', בוודאי יודע הנוך על כך".

נשיאה בעול עם הרבי

לימים נתבקש הגרש"א הלפרין ע"ה על-ידי אחד מתלמידיו הקרובים, לגלות את סודו של רעיון 'איגוד הצאצאים', בחינת 'תוונא דליבאי'. הלה ביקש לדעת איך נרקם רעיון מקורי וחדשני זה במוחו.

לאחר שהרב הלפרין תיאר את רקע התקופה, ההתרגשות ששררה באותם ימים בקרב החסידים, הרוממות בשבועות ובימים שלקראת מלאות יובל השבעים לרבי, המשיך כממתיק סוד בהרהורים אישיים מאותה תקופה וכה אמר:

'כשהרבי העלה בעיצומה של ההתוועדות ב"א בניסן את הצעתו- בקשתו להקים ע"א מוסדות כמתנת יום-הולדת, עבר במוחי הרהור כי הרבי כאילו מניח עצמו על הצד וכל מעייניו הם אך ורק לתקן עולם במלכות ש-ד-י. כאילו אומר לנו, "חסידים! נמצאים הנכם בהתעוררות, בהתרוממות... נצלו זאת לאידישקייט ולהפצת החסידות!". רגשות של 'אשרינו מה טוב חלקנו' הציפו את ליבנו. יחד עם זאת ואולי בשל זאת, כחסיד, התעוררו גם מחשבות באשר למתנה שבכל זאת תהיה אישית, כביכול, לרבי עצמו.

במשך שנים הבחנתי - המשיך לחשוף מצפונות לבו - בהשתדלות אישית של הרבי לשמור על קשר עם משפחות צאצאי רבותינו נשיאנו, ולחזק את זיקתם ליהדות וחסידות, הנהגה זו ככל הנהגותיו הקדושות, נעשתה בהצנעה מרבית, אבל מי שעניינים ואוזניים לו, בהחלט שם לב לכך. זה בא לידי ביטוי באופנים שונים, ישירים ועקיפים. בהזדמנויות של קשר בע"פ או בכתב העלה על נס את צור מחצבתם, לאלו מהצאצאים שהיו עמו בקשר, העניק יחס משפחתי חם (דבר שכמובן לא בא לידי ביטוי ביחס לחסידים).

בזהירות, ניתן לומר כי הייתה זו כעין אחריות אישית, אחריות של 'ראש משפחה' כלפי משפחת 'בית הרב', אותה נשא הרבי על כתפיו. (יותר מרמז לכך, ניתן למצוא באיגרת הקודש לאחד הצאצאים, בה מכנה הרבי את הרבי הרי"צ נבג"מ זי"ע בתואר 'ראש משפחות צאצאי אדה"ז בדורנו' ברור שהרבי, כממשיכו וממלא מקומו, כנשיא חב"ד, ראה עצמו גם בכתר זה, על האחריות המיוחדת, כלפי רבנו הזקן ורבנותינו נשיאנו זי"ע, הכרוכה בכך).

רעיון 'איגוד הצאצאים', - סיים הרב הלפרין- היה שילוב של מילוי בקשת הרבי להקמת מוסדות של אידישקייט, מחד (שכן "אף-על-פי שמ'משפחת בית הרב' הוא - 'ישראל' הוא..."), ומתנה אישית ופנימית ביותר לרבי עצמו, מאידך.

כך אם-כן ראה הרב הלפרין את פני הדברים וזהו הלוך הנפש שהוביל אותו להקים את האיגוד, הרצון להטות שכם ולקחת חלק בנשיאה בעולו האישי של הרבי.

לסיכומו של דבר ניתן לומר, כי אם חייו של הרב הלפרין, הם מסכת מרתקת של התקשרות, אהבה ומסירות לרבי, הרי הפרק המשלים מסכת זו, בו בא לידי ביטוי, יותר מכול, התקשרות פנימית ואמיתית זו - הוא הפרק של 'איגוד הצאצאים'.

כינוס היסוד

כינוס היסוד

כמצווה ועומד, ניגש הרב הלפרין מיד למילוי השליחות, שזה עתה הוטלה עליו והתווספה לתפקידו כראש ישיבה, לאחד ולגבש את בני המשפחה המורחבת, סביב דמותו ומורשתו של 'הסבא'. כמשימה ראשונה בדרך למטרה, החל בהתארגנות לקראת כינוס ראשוני של צאצאי רבנו הזקן המתגוררים בארץ הקודש, כך, שבחנוכה ה'תשל"ג מספר חודשים בלבד לאחר ההכרזה על הקמת האיגוד, התקיים הכינוס הראשון של צאצאי רבנו הזקן באה"ק.

קדמה לכינוס זה 'עבודת נמלים' של הרב הלפרין שהחל באיסוף ואיתור שמות וכתובות. הכל צריך היה להתחיל להעשות 'יש מאין'. לא הייתה כל תשתית מוקדמת של שמות, כתובות ומידע על הצאצאים ומשפחותיהם.

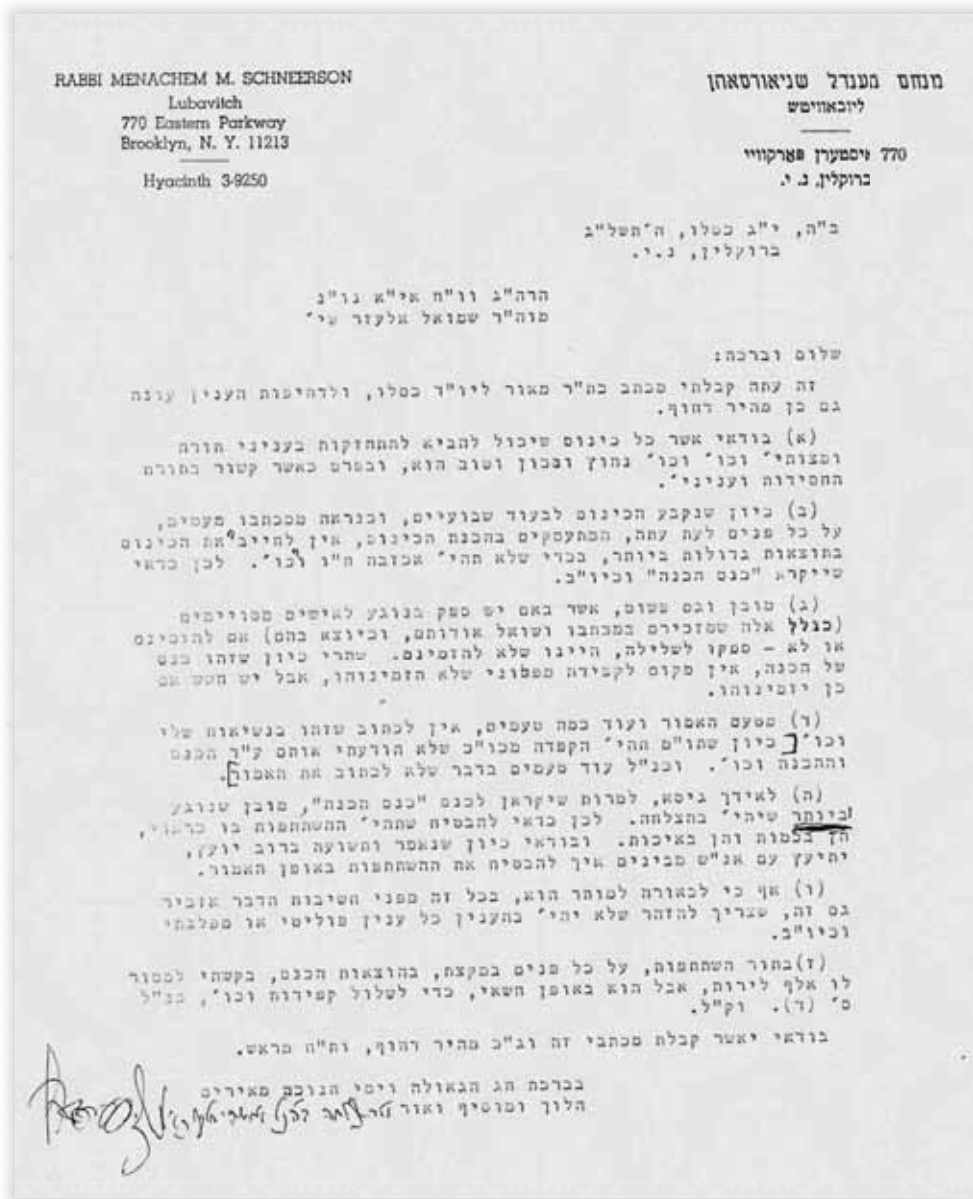
הוא עבר על ספרי טלפונים וחיפש שמות משפחה שכמותם, כך ידע, נמצאו בין משפחות הצאצאים. במשך שבועות ארוכים, בין שיעור לשיעור בישיבה ובין עיסוק לעיסוק מחוצה לה, ישב על הטלפון, התקשר, בירר והזמין עוד אדם ועוד משפחה. לאנשים שהתבררו כצאצאים, שלח שאלונים שבעזרתם החל הפסיפס ללבוש צורה ולהתמלא.

אנשים מעבר לקו הגיבו בהתרגשות רבה. לימים סיפר הרב הלפרין על שיחת טלפון עם תושב אחד מקיבוצי 'השומר הצעיר', שהתרגש עד עמקי נפשו ואף ביקש לקבל כל חומר כתוב על האיגוד - "כדי שהילדים והנכדים שלי יידעו מהיכן הם צמחו".

לקראת הכינוס זכה הרב הלפרין לקבל איגרת מהרבי, זו הייתה האיגרת הראשונה בקשר לאיגוד הצאצאים, ממנה היה כבר נשקף באופן ברור, שהיחס לאיגוד הצאצאים הולך להיות יחס אישי ומיוחד. המכתב שנשלח 'מהיר דחוף' - פותח

במשפט 'זה עתה קיבלתי מכתב כת"ר מאור ליו"ד כסלו, ולדחיפות העניין עונה גם כן מהיר דחוף'.

המכתב מתייחס לשורה של שאלות, ששאל הרב הלפרין, ומונה 7 סעיפים, מחד מציע הרבי שהכינוס ייקרא "כנס הכנה" בכדי שלא תהי' אכזבה ח"ו 'לאידך גיסא' דורש הרבי 'מובן שנוגע וביותר שיהי' בהצלחה. לכן כדאי להבטיח שתהי' ההשתתפות בו כראוי'.

ה ה א ר א ה
 מ ע נ י י נ ת ,
 ש ל מ ע ש ה
 התוותה את
 אופי האיגוד,
 נ מ צ א ת
 ב ס ע י פ ד ' :
 'מטעם האמור
 ועוד כמה
 טעמים אין
 לכתוב שזה
 בנושאות
 שלי' כלומר:
 התאגדות
 משפחתית
 עצמאית. לא
 זרוע של הרבי
 מליובאוויטש.
 מיותר לציין
 שבוועל
 כאמור, היה
 הרבי מעורב,
 באופן מיוחד
 יוצא מן הכלל,

בבחינת 'נושא הפכים'. מן הראוי גם לשים לב לדיוק 'אין לכתוב'..

אי אפשר שלא לציין את הסעיף האחרון, שבשלו זמן רב לא פורסם המכתב: *"בתור השתתפות, על כל פנים במקצת, בהוצאות הכנס בקשתי למסור לו אלף לירות, אבל הוא באופן חשאי, כדי לשלול קפידות וכו'".* באותם ימים היה זה סכום נכבד ביותר.

השתתפות הרבי בהוצאות, -ראוי לציין- לא היה דבר חד פעמי, בתולדות האיגוד. אלא חזר על עצמו במשך השנים, וגם ביחס לשאר הפעולות (ראה בפרקים הבאים).

עפ"י הכלל שהכל הולך אחר החיתום, דומה שמה שמבטא את החיבה היתירה וקורת הרוח יותר מכל, הם התיבות שנכתבו בסיום וחותם המכתב, בכתב יד קודש:

"ולהצלחה בהנ"ל ואשרי חלקו כו'".

(היה הגרש"א הלפרין אומר שביטוי זה של 'אשרי חלקו' כולל את כל הנוטלים חלק בפעולות האיגוד).

בהתקרב הכינוס עצמו, נרתמו תלמידיו של הרב הלפרין בישיבת 'תורת אמת', לסייע במלאכה. בשעות שבין סדרי הלימוד בישיבה ולאחריהם, הצטרפו אף הם למלאכת החיפוש הטלפוני, ושליחת השאלונים למשיבים בחיוב. ההתרגשות באוויר הייתה רבה, והתחושה הייתה שהעוסקים

במלאכה, שותפים לארגון אירוע בעל משמעות היסטורית.

רוח הקודש גלויה...

לקראת הכינוס, התלבט הרב הלפרין אם להזמין אישים מסויימים מהצאצאים שדעתם הפוליטית והדתית הייתה בניגוד למאבקים אותם ניהל הרבי באותם שנים. על כך ועל שאלות נוספות, שוחח בטלפון עם הרב חמ"א חודוקוב ע"ה, מזכירו של הרבי.

להפתעתו הרבה, תוך כדי שיחה החל הרבי בעצמו להשיב על השאלות, כשהרב חודקוב שעל הקו אף אינו חוזר על התשובות. וכך אמר הרבי: "צריך לסדר שמלכתחילה לא יהיו 'שאלות'..." "צריך לענות להם שהזמינו רק את אלה שהשיבו על השאלונים".

כלומר, הרבי הורה לו שלא להזמין את אותם אישים שאודותם התלבט. אך כדי שלא תהייה שאלות ותמיהות מדוע הוזמנו צאצאים מסויימים ואחרים לא - אמר הרבי שה"תירוץ" יהיה כי רק אלו שמילאו את השאלונים שנשלחו לקראת הכינוס - הוזמנו. ומכיון שאותם אישים לא מילאו את השאלונים - לכן לא הוזמנו.

הרב הלפרין בספרו זאת היה מוסיף ומציין כי המפליא מכל הוא, שהוא לא דיווח לרבי מי מילא את השאלונים ומי לא... ניכרה כאן רוח קדשו של הרבי שידע לומר כי הם לא מילאו, ובזאת לדחות תרעומות העלולות להתעורר...

על הכינוס המדובר, שבראיה היסטורית נחשב ל'כנס היסוד' של האיגוד, סיפר הרב הלפרין: "התאספנו כשש-מאות אנשים, שמבחינת השקפת עולמם, אורח חייהם, מקצועם ומעמדם החברתי - היו שונים לגמרי זה מזה. ופתאום כולם הרגישו כמו משפחה אחת".

להשראה רבה, הוסיף השלט שהתנוסס מעל בימת הכבוד, מעשה ידי אמן הצייר החסידי הרה"ח יוסף מרטון שיחי', שנשא את הכיתוב, שכמו קרא לצאצאים: 'הביטו אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נוקרתם' דברי הנביא ישעיהו (נ"א, ב) שהפכו למוטו של איגוד הצאצאים.

הד רב היה לכינוס שבא לידי ביטוי גם בדיווחי העיתונים המודיע, הצופה, שערים, וידיעות אחרונות.

ביחידות של הרב הלפרין אצל הרבי (בחודש תשרי) הביע הרבי קורת רוח, מהעובדה שלמרות ההשתתפות המגוונת מכל גוני הקשת של הציבוריות הישראלית, התקיים הכינוס ללא שום חריגות, והיה למעמד של כבוד והדר, לרבנו הגדול, בהקשר לזה ראוי לציין שבהזדמנויות קודמות, בהם אישים מקרב המשפחה ניסו ליזום התכנסויות דומות, שלל זאת הרבי בשל הרגישות היתירה שאמורה להיות בארגון אירוע

כעין זה והחשש מתופעות של היפך הכבוד וכו' לבית הרב, הרב הלפרין זכה אפוא, לאימון הרבי!

מדוע דווקא צאצאי רבנו הזקן?

הגרבי"ש שניאורסון

בין הנואמים בכינוס היה הגאון הגדול רבי ברוך שמעון שניאורסאהן זצ"ל ראש ישיבת טשעבין. את דבריו פתח בשאלה-תמיהה, מה הסיבה שדווקא צאצאי רבנו הזקן מתאגדים יחד, דבר שלא מצינו אצל גדולי ישראל האחרים?

כדרכם של יהודים, השיב על כך, בשאלה - בסדרת שאלות ו'תמיהות': כמו, מדוע דווקא על אדמו"ר הזקן הוטל התפקיד של חיבור השו"ע? מדוע דווקא זכה הוא, לחבר את ספר התניא? מדוע דווקא הוא בירר את נוסח התפילה? ועוד ועוד. את דבריו סיים, שאולי בשל כך, גם, זכה הוא, שלאחר דורות צאצאיו מתאגדים, מתוך רצון להתחבר אליו ואל משנתו...

"פעולה נמשכת"

"פעולה נמשכת"

הרבי לא מרפה! בשולי מכתב שלאחר הכינוס (מב' דראש-חודש אדר ראשון תשל"ג) כותב הרבי בכת"ק:

'בוודאי יש "פעולה נמשכת" בקשר עם הכינוס'.

ואכן, הרב הלפרין המשיך לעמוד בקשר עם הצאצאים, ע"י התכתבויות ומפגשים אישיים. בארכיון האיגוד נשמרו מאות מכתבים ומסמכים, המתעדים פעילות זו, בהם מכתבים מרגשים של צאצאים המביעים רצונם, לחזק את הקשר, ומכתבים של הרב הלפרין המעוררים את הנקודה החב"דית החבויה בבני המשפחה.

מבצע מצה

לקראת חג הפסח התקיים מטעם האיגוד 'מבצע מצה', למבצע נרתמו בהתלהבות התמימים משיבת תורת אמת, (באותה תקופה ה'מבצעים' של התמימים בישיבה הייתה הפעילות עם הצאצאים!) יצוין שמעבר לזיכוי ב'מצה שמורה' ו'מיכלא דמהימנותא' שבמבצע, היה כאן 'ערך מוסף' בעובדה שהמצות התקבלו

מטעם ה'איגוד' מה שהביא להתעוררות מחודשת והעלאת חויית הכינוס שהתקיים בחנוכה.

בהתכנסויות המשפחתית בליל הסדר עלה - בעקבות המבצע - שוב נושא הקשר המשפחתי ל'רבנו הזקן'.

יצוין שמבצע זה מתקיים לאורך השנים, ומתקבל בהתלהבות רבה.

לוחות ושברי לוחות

פרופסור שניאור זלמן פלר מצאצאי רבינו הזקן, הוא אחד המשפטנים הגדולים בעולם, אשר נחשב מאד בקהיליית המשפטנים, והנו מוקף תלמידים ומעריצים רבים.

לפני מספר שנים במסגרת 'מבצע

מצה' המתקיים מידי שנה ע"י האיגוד צורף גם שי מיוחד לערכת המצה - תמונה קטנה ממוסגרת ונאה, של רבנו הזקן, גם פרופסור פלר זכה באותה שנה לשי זה, בדמות תמונתו של הסבא.

כעבור תקופה, קרה והתמונה נפלה המסגרת נשברה, מה שמסתבר שהפרופסור לקח זאת מאד ללב, בצר לו פנה לתלמידו-ידידו הוא השופט דוד חשין, וביקש את עזרתו בהשגת תמונה חילופית של הסבא.

ידידו השופט דוד חשין מילא את מבוקשו ופנה לקרוב משפחה מחסידי חב"ד, שיקשר אותו עם איגוד הצאצאים לצורך השגת התמונה. הקשר נוצר והתמונה החדשה מצאה את דרכה לצאצא הפרופסור שכמה לתמונה של סבא.

המשך הסיפור, הוא לעת התקרב חג הפסח בשנה הבאה, כאשר שוב זכה הפרופסור, בביקור מטעם איגוד הצאצאים, הפעם היה זה הרב יצחק מאיר הלפרין בעצמו, והנה על המזנון מונחות שתי התמונות זו לצד זו, השבורה והשלימה, לוחות ושברי לוחות...לא הרהיב הפרופסור עוז בנפשו להתנתק מתמונה של סבא, גם השבורה...

מחצבת

מחצבת

כחלק מאותה 'פעולה נמשכת' אותה דרש הרבי 'בקשר עם הכינוס' ראה אור הביטאון הראשון של האיגוד, שנשא את השם 'מחצבת' על שם הפסוק שכאמור נבחר כמוטו של האיגוד "הַבֵּיטוּ אֶל צוֹר הַצְּבָתָם וְאֶל מַקְבַּת בּוֹר בְּקִרְתָּם" (ישעיהו נ"א,א) שם זה ('מחצבת'), נהפך מאז לכותרתם של כל העלונים, המכתבים, ושאר דברי הדפוס שראו אור מטעם האיגוד.

95% אחוז

'מחצבת' זו זכתה לחביבות מיוחדת ונדירה מהרבי, עוד טרם צאתה לאור, ביחס לא מצוי שמלמד רבות על חשיבותה:

במכתב ממוצאי שבת קודש, ט"ו בתמוז תשל"ג, כותב הרבי בכי"ק ביחס לחוברת:

"באם תתקבל כאן החוברת (בהו"ל [=בהוצאה לאור] מסודרת ויפה) קודם ח"י אלול - אשתתף בההוצאות דההו"ל בל"ו [=בלי נדר] 95% אחוז".

דאם תתקבל כאן החוברת (בהו"ל) אשתתף בההוצאות דההו"ל בל"ו 95% אחוז.

חוברת זו לא הייתה היחידה, שיצאה באותה תקופה ב'כרם חב"ד', עלונים וחמרים מודפסים יצאו גם יצאו, התייחסות מיוחדת זו לביטאון 'איגוד הצאצאים', מצטרפת לסוג ההתייחסויות של הרבי, לכל פעולה שהייתה מטעם האיגוד.

רצונו הק' של הרבי אכן יצאה לפועל, והחוברת הגיעה 'מסודרת ויפה' לרבי קודם 'ח"י אלול', זאת אודות להשתדלותו הנמרצת של הרה"ח ישראל שיחי' גליצנשטיין, אז, תמים בישיבת תורת אמת.

'מחצבת' זו הוקדשה לכינוס הראשון, הובאו בה הנאומים של הגרש"א הלפרין והג"ר ברוך שמעון שניאורסאהן ראש ישיבת טשעבין, תיאורים מרגשים מהאירוע, קטעי עיתונות שסיקרו את הכינוס, החלטות שהתקבלו ועוד.

מאז כאמור, יצאו עוד חוברות ופרסומים רבים תחת הכותרת "מחצבת".

ארה"ב - הכינוס הראשון

ארה"ב – כינוס ראשון

לאחר ההצלחה שהייתה לכינוס הראשון באה"ק, והפעילות שבאה בעקבותיה, כמו התבקש לערוך כינוס דומה גם בארה"ב, כינוס זה התקיים - בהסכמתו ובברכתו

של הרבי - בעת שהות הרב הלפרין בחצרות הקודש בחודש תשרי תשל"ד בליל הושענא רבא, באולם "יאנג יזרעאל" בקראון הייטס, כשלימינו של הרב הלפרין מתייצב הרב שמואל מנחם מענדל בוטמן מנהל צעירי אגודת חסידי חב"ד בארה"ב.

גם כאן, כמו לפני הכינוס הראשון באה"ק, קדמה 'עבודת נמלים' של איסוף ואיתור שמות וכתובות, הכל היה צריך להיעשות 'יש מאין'. ללא כל תשתית

מוקדמת, כאן נוסף גם קושי של התמודדות עם מימד הזמן ומירוץ נגד השעון בשל הזמן הקצר, שהיה מרגע ההחלטה על קיום הכינוס ועד למועד קיומו. הניסיון והלקחים שנצברו מהכינוס באה"ק, כמו גם התייצבותם המסורה של התמימים איזנו קצת את המצב, במיוחד יצוין חלקו של הת' מרדכי דוד הלפרין (כיום ראש ועד מירון) שהתגייס להצלחת הכינוס במסירות רבה.

לקראת הכינוס, ביקר הרב הלפרין את הרבנית חיה מושקא ע"ה, כדי להזמינה לכינוס, את הביקור המיוחד הזה מתאר הרב הלפרין ב'ספר הצאצאים' (עמ' 295) בשורות הבאות:

"שעה ארוכה, השיחה נסבה על קשרי משפחה במשפחת בית רבי, על הענפים השונים. בדבריה באו לידי ביטוי העובדה הנדירה בקשר לשם משפחתה שניאורסון - שהיא 'שניאורסון' מכל הצדדים: אבא שלה (כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ) היה שניאורסון ואמה שלה היתה שניאורסון - וגם בעלה הגדול הוא שניאורסון... ארבעת המינים של כ"ק אדמו"ר שליט"א היו מונחים על השולחן".

בבוקר יום הכינוס, בשל טרדות הכנות הרגע האחרון, לא הגיע הרב הלפרין לתפילת שחרית במחיצת הרבי. עם סיום התפילה פנה הרבי לגבאי, ושאל "האם ר' שמואל הלפרין נמצא?" כשנענה בשלילה, ביקש שמישהו אחר יכריז על הכינוס שיתקיים באותו ערב.

למחרת הכינוס, נקרא הרב הלפרין אל המזכירות, כדי לדווח על הכינוס. מעניינת היא תגובתו של הרב חודקוב, בשעה שהרב הלפרין הביע לפניו אכזבה מסוימת, ממידת הצלחת הכינוס:

"אין משנה כל כך איך היה ומה היה; העיקר שהכול ידעו כי היה כינוס".

בעקבות הכינוס

בין משתתפי הכינוס היה הרב מרדכי דב פופקא שיחי', בנו של הגאון רבי חיים יצחק איזיק פופקא ע"ה, חתנו של הרה"צ רבי משה יהושע שניאורסאהן-טברסקי, אדמו"ר מקוידנוב-טאמשפאל, שהיה מצאצאי כ"ק אדמו"ר האמצעי זי"ע. (ראה להלן)

הרב מרדכי דב שיחי', שהיה מקורב לרבי, כתב לרבי על התרשמותו מהכינוס, כמענה על מכתבו זכה למכתב ארוך המתייחס לאיגוד, המכתב נכתב באנגלית והעתק ממנו בהוראת הרבי, נשלח להרב הלפרין, מכתב זה הוא אחד המכתבים האוטנטיים, המתייחס לנושא זה בהרחבה, ומהוה גם דוגמא להשתדלותו המיוחדת של הרבי לעידוד האיגוד, גם בדרכים עקיפות.

המכתב נפתח בשורות הבאות:

"בעונג קיבלתי מכתבך מיום כ"ה תשרי בו כתבת אודות איגוד צאצאי רבנו הזקן, רבי שניאור זלמן מליאדי, שנוסד לא מכבר. למותר להעיר כי משמח לראות את מדת הענין שעורר ארגון זה..."

בהמשך מרחיב הרבי באשר למטרת הארגון:

שיביא ליתר מודעות של חבריו לגודל מורשתם הרוחנית והקשר המשפחתי המגיע עד רבינו הזקן, אשר הכל יודעים, היה בחייו דוגמא לכל מה שלימד בספרים הקדושים, וביחוד שני ספריו המונומנטליים - השולחן ערוך והתניא..

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

B.H. 3rd of Cheshvan, 5734
Brooklyn, N.Y.

Rabbi Mordecai Dov Pupko
403 Avenue I
Brooklyn, N.Y.

Sholom uBrocho:

I was pleased to receive your letter of 25th of Tishrei, with reference to the newly formed Association of Descendants of Rabbi Schneur Zalman of Ladi, the Alter Rebbe.

Needless to say, it is gratifying to see the interest which this Association has stimulated. If any Jewish association is, of course, to be welcomed for its benefits to the members as well as to others, benefits as the Alter Rebbe understood the term, namely, both materially and spiritually, with preponderance of the spiritual over the material, how much more is to be welcomed an association such as the above, which will make the members more deeply conscious of their great spiritual heritage and family ties, going back to the Alter Rebbe, who, as all recognize, exemplified in his life all that he taught in his sacred books, especially his basic monumental works, the Shulchan Aruch and Tanya.

It is self-understood that he hoped - as he does now, since the soul is eternal - that all his descendants will follow in his footsteps.

Moreover, if even in the realm of the material and physical, which are inherently limited, heredity plays such an important part, how much more so in the realm of the spirit, which is essentially limitless. It is only a matter of bringing the spiritual qualities to the surface, and in the fullest measure. One should bear in mind that making the fullest use of these qualities is not a personal matter, merely to utilize one's powers to the full. It also means utilizing the powers transmitted by the Alter Rebbe to his descendants - a sacred trust. There is no need to elaborate to you on all this.

May G-d grant that your concerted efforts will bring fruits and fruits of fruits to all the associated members and their families and offspring, especially for the sake of the children and grandchildren, for whom parents and grandparents desire nothing less than the very best and in the fullest measure.

With blessing, *M. Schneerson*

ב ק ט ע
ה א ר ר ו ן
ה ת י י ח ס ו ת
ל א ח ר י ו ת
ה מ ו ט ל ת ע ל
ה צ א צ א י ם
ב ג י ן :

' ה כ ו ח ו ת
ש ו מ ס ר ו ע ל
י ד י ר ב נ ו ה ז ק ן
ל צ א צ א י ן
ש ה ם פ ק ד ו ן
מ ק ו ד ש '

מ ש נ ה
ת ו ק ף מ ק ב ל
ה מ כ ת ב ,
ב ע ק ב ו ת
ה ד ב ר י ם
ה ב א י ם , ש ל
ה ר ב פ ו פ ק א
ש נ א מ ר י ם
ב ה ת פ ע ל ו ת
ר ב ה : " ה ר ב ה
פ ע מ י ם ב ח י "

כתבתי לרבי, וגם זכיתי לקבל תשובות, אינוי זוכר הזדמנות שהרבי ענה לי במהירות
כה רבה, כמו בפעם הזאת, את המכתב כתבתי מיד אחרי אסרו חג - וכעבור ימים
ספורים בלבד (!) קיבלתי להפתעתי מכתב תשובה המתייחס אלי!"

שלום וברכה,

בעונג קיבלתי את מכתבך מיום כ"ה בתשרי בו כתבת אודות איגוד צאצאי אדמו"ר הזקן, רבי שניאור זלמן מליאדי, שנוסד זה לא מכבר.

למותר להעיר כי משמח לראות את מדת העניין שעורר ארגון זה, ואם כי כל ארגון יהודי צריך להתקבל בברכה, על התועלת שהוא מביא לחבריו, וכן ליהודים אחרים, תועלת במונחים של האדמו"ר הזקן, היינו בגשמיות וברוחניות גם יחד, עם משקל-יתר של הרוחניות על גבי הגשמיות – על אחת כמה וכמה יש לברך על ארגון כמו הנ"ל, שיביא ליתר מודעות של חבריו לגודל מורשתם הרוחנית והקשר המשפחתי המגיע עד אדמו"ר הזקן, אשר הכל יודעים, היה בחייו דוגמא לכל מה שלימד בספרים הקדושים, וביחוד שני ספריו המונמנטליים – ה"שולחן ערוך" וה"תניא".

מובן מאליו שהוא קיווה – כפי שהוא מקווה עדין, שהרי הנשמה נצחית היא – שכל צאצאיו ילכו בדרכיו. יתר על כן, אם אפילו בתחום החומרי והגשמי המוגבל מעצם טבעו, התורשה משחקת תפקיד כה חשוב – קל וחומר כן הוא בתחום הרוחני שבמהותו הוא בלתי מוגבל. זהו רק ענין של הבאת המעלות הרוחניות לידי גילוי, ובמלוא המדה. יש לזכור שניצול מלא של מעלות אלו איננו סתם ענין אישי שמטרתו לנצל את מלוא כוחות נפשו של האדם. הכונה היא גם ניצול של הכוחות שנמסרו ע"י אדמו"ר הזקן לצאצאיו – שהם פקדון מקודש. ואין צריך להרחיב לך עוד על כל זה.

יהי רצון שמאמציך הנמרצים ישאו פירות ופירי פירות לכל חברי הארגון ומשפחו-תיהם וצאצאיהם, ביחוד למען ילדים הנכדים, שעבורם אין ההורים והסבים מבקשים אלא את הטוב ביותר ובמדה המלאה ביותר.

בברכה,

תורגם ע"י ע. קפלון, בהשתדלות הרה"ח מנחם מענדל וילהלם שיחי'.

ספר הצאצאים

ספר הצאצאים

השלב הבא לאחר הכינוסים המתוארים, היה עריכה והוצאה-לאור של הפרוייקט המונומנטלי 'ספר הצאצאים', המאגד בתוכו תשעה דורות של צאצאי רבנו הזקן - שנחשב לגולת הכותרת של האיגוד.

ספר הצאצאים נועד במטרה לרכז את שמותם של כל צאצאי אדמו"ר הזקן לדורותיהם, פרטיהם עיסוקם ותולדות משפחתם, הספר פותח בסדרת מאמרים אודות תורתו, מעשיו ודרכיו של אדמו"ר הזקן. לאחר מכן סוקר הספר את שמותיהם של אלפי הצאצאים הפזורים ברחבי הארץ והעולם.

עבודה כבירה

העבודה על הכנת הספר הייתה קשה במיוחד. אם קודם לכן, בארגון הכינוס, דובר על עבודת-נמלים, הרי שכאן ההגדרה היא עבודה סייזיפית שלעולם אין לה סוף. שכן, בכל רגע נתון מצטרפים עוד ועוד נפשות לשושלת היחס של הרבי הזקן. חוץ מזה, בעוד שבכינוס אין מי שמכריח להזמין את כולם והרי זה בבחינת 'מי שבא ברוך הבא', כאשר מדובר על ספר רשמי, חלה חובת הדיוק והשלמות בכל הפרטים. שהרי לא יעלה על הדעת לציין שמותיהם של שניים או שלושה אחים, ולהתעלם מקיומם של אחים אחרים. העבודה חייבת אפוא להיעשות באופן יסודי ומקיף.

גם עבודה קשה זו נעשתה בשעות שהן לא יום ולא לילה, כאשר הרב הלפרין מצליח להתפנות מעיסוקיו התורניים השוטפים. מיותר כמעט לציין כי העבודה הענקית הזאת נעשתה בעידן שקדם למחשב הביתי. הכול באופן ידני, בכתב-יד ועם אלפי כרטיסיות שהלכו ונצברו ואט-אט השלימו את התמונה.

למרות כובדו של האתגר, הצליח הרב הלפרין לעמוד גם בו ובשנת תש"מ ראה אור 'ספר הצאצאים' של הרבי הזקן. בספר מופיעים שמותיהם של יותר מ-6500 מצאצאיו של רבי שניאור-זלמן, לצד תיאורים קצרים על אישיותם ומעשיהם. הספר מכיל פרקי מבוא על כל 'דור' ו'דור', כשבמרכזם סקירות מקיפות על רבותינו נשיאנו לדורותיהם. אין מדובר כאן בספר שמות בלבד, אלא בספר עשיר במידע רב המספר את סיפוריהם של הצאצאים ובמיוחד של הדמויות המרכזיות מביניהם.

מאחורי הופעתו בפועל של 'ספר הצאצאים' עמדה ועדה ציבורית שהורכבה מבני משפחת הצאצאים ומרבני חב"ד. בין הדמויות הבולטות בועדה ניתן למנות את הגאון החסיד רבי שלמה-יוסף זוין זצ"ל, הגאון הגדול רבי ברוך שמעון שניאורסאהן ראש ישיבת טשעבין, אלוף במיל' ומפכ"ל המשטרה לשעבר, מר הרצל שפיר והסופר והמשפטן מר שאול הון ז"ל. אישים נכבדים אלה ליוו את הרב הלפרין לכל אורך הדרך. הם עודדו אותו להתמיד בעבודה על לסיומה. והם גם שקיבלו את ההכרעות הטכניות והתקציביות הכרוכות בהוצאתו-לאור של הספר.

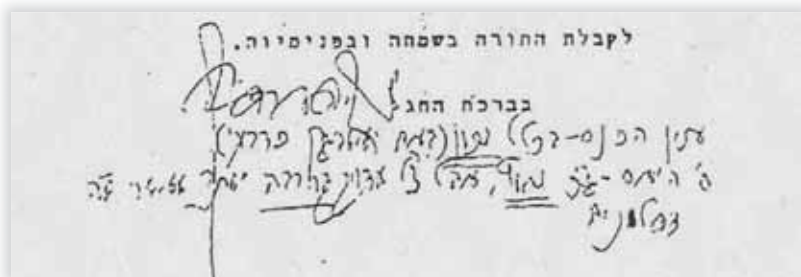
הרבי מזרז ומעודד

את מידת החשיבות שהרבי ייחס לספר הצאצאים, ניתן ללמוד מכמות התייחסויות שלו אודות הספר, בכתב ועל פה, החל משלב העלאת רעיון הספר, שלבי עריכתו כולל הוראות מעניינות, לפרטי פרטים, והבאתו לדפוס, וכלה בברכה על המוגמר בהוצאתו לאור בשעה טובה, ובהמשך בהוראות חוזרות ונשנות, באשר להשתדלות להפצתו.

רעיון הוצאת ספר היחס עלה כאמור, כבר בכינוס הראשון כינוס היסוד, ולאחר מכן גם בכינוס בארה"ב, מיותר לציין שהרב הלפרין, לא החל בעבודת האיסוף והעריכה לפני שהתקבלה הסכמתו וברכתו של הרבי לכך, זו הגיע בשולי איגרת קודש מראש-חודש

סיוון תשל"ד בכתב-יד קדשו (בה מתייחס הרבי גם לאירגון כינוס צאצאים בתל-אביב שהתקיים בח"י אלול תשל"ד):

"עניין הכנס - בכלל נכון
(באם יאורגן כדבעי). ס'
[=ספר] היחס - ג"כ [=גם]

כן נחוץ, אבל צ"ל [=צריך להיות] מדויק בהרבה יותר מאשר זה דסלונים"

הכוונה הייתה לספרו של מ.ש. סלונים, שחיבר את הספר "תולדות משפחת הרב מליאדי", שי"ל בשנת תש"ה אשר במכתב הרבי אליו משנת תש"ח (איגרות-קודש כרך ב, עמ' רסח ואילך), מעיר הוא שורה ארוכה של הערות.

להלן ציטוט מתחילתו של המכתב:

'ראיתי ולויתי לאיזה זמן מספריה של כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א את ספרו "תולדות משפחת הרבי מליאדי", ועבודה גדולה ומועילה עבד בחיבור זה. אבל, כנראה, כמה מהמקורים [=מקורות] לא היו אצלו, ובפרט מהנמצא בכתב-יד או מהמסופר במסורת המשפחה. ועל-פי הערתו בראש הספר והפתיחה, וכדי לתקן העניינים שאינם מדויקים, הוגי להעיר, על-סדר העמודים, כדלקמן...

וכאן באה רשימה ארוכה של ארבעה עמודים של הערות.

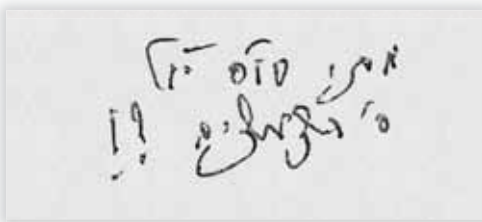
למרות שרעיון הו"ל של הספר מלכתחילה, היה בהתערותא דלתתא, הרי לאחר שנתן הרבי את הסכמתו וברכתו, נכנס הוא לעובי הקורה במלוא המובן.

כך כאשר התעוררו מניעות ועיכובים בהו"ל, לא חדל הרבי לעורר לדרוש ולזרז את ההו"ל.

בקיץ תשל"ז בשולי מכתב מערב שבת קודש מברכים מנחם-אב, באה השורה הזועקת דלהלן:

"בברכה שיבואו סו"ס [סוף-סוף] העניינים בפו"מ [בפועל ממש] במעשה בפועל."

בשולי מכתב כללי - פרטי משלהי שבט ה' תשל"ח מוסיף הרבי בכי"ק:

"מתי סו"ס [=סוף סוף] יו"ל [=יוציא לאור] ספר הצאצאים!?"

ושוב, בי"ג אדר שני באותה שנה, כאשר נכתב לרבי שמחכים לאישור החומר (שנמסר כולו לרבי) יצאה תשובה מאת הקודש כדלהלן:

במענה למכתבו מיום כ"ב מ"ח ש.ז. [=מרחשוון שנה זן] הואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לענות:

מזכירות
 כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
 ליו באוויטש
 SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 the Lubavitcher Rabbi
 770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, י"ג אד"ש ה'תשל"ח
 ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
 הרב שמואל אלעזר שי'
 הלפרין

שלום וברכה!

במענה למכ' מיום כ"ב מ"ח ש.ז. הואיל
 כ"ק אדמו"ר שליט"א לענוה:

(1) בנוגע בריאות דוג' תי' - ות"ח על הבשו"ס
 ותהא רפושו"ק.

(2) בנוגע להו"ל הספר וכו' - מכבר אישרתי החומר
 וכו' ובהוספה-אשר
 הלואי ויה"ר אשר
 סו"ס יו"ל בפו"מ
ועד מתי (וסברות חדשות
 ואסיפות וכו' - אין להם
 סוף) וכו' וכו'.

בברכת כט"ס
 בנימין קליין

"בנוגע להו"ל
 [=להוצאה לאור] הספר
 וכו' - מכבר אישרתי
 החומר וכו' ובהוספה -
 אשר הלואי ויה"ר [=ויהי
 רצון] אשר סו"ס [=סוף-
 סוף] יו"ל בפו"מ [יוציאו-
 לאור בפועל ממש] ועד
 מתי (וסברות חדשות
 ואסיפות וכו' - אין להם
 סוף) וכו' וכו'."

יש הטוענים
 שלהסכמה גורפת שכזו,
 על תוכנו של ספר אין
 תקדים!

וכך מעת לעת עורר
 הרבי זזירז שוב ושוב,
 את עריכתו של הספר,
 עד להשלמתו והוצאתו
 לאור בדפוס.

ליו"ד שבט ה'תשמ"מ
 שנת השלושים לנשיאות

כ"ק אדמו"ר, הגיע הרב הלפרין לבית חיינו. ביחידות שהייתה לו ב"ג שבט, הורה לו הרבי להתעכב עד ראש חדש אדר, ולהשתדל בפרסום נרחב ככל האפשר, אודות הספר שעומד לצאת לאור [בעקבות ההוראה יצא פתק מפורט של עיתונים ותכניות בכלי התקשורת אליהן יתראיין, ביניהם העתונים 'אלגימיינער ז'ורנאל' ג'ויאש פרעס' ותכניתו השבועית של הרב הכט ז"ל]. באותה יחידות הרבי אף הציע שתצא הכרזה, שהספר אמור לצאת בפועל בעוד שלושה חדשים, בהוסיפו שגם אם זה יתאחר עד ששה חדשים, אין זה נורא כ"כ. כתוספת זירוז, הודיע הרבי לרב הלפרין שהוא ישתתף בהוצאות ההדפסה בסך 3000 דולר.

ביום א' של ר"ח אדר, יום שובו המתוכנן של הרב הלפרין לארה"ק, הפתיע הרבי בהודעה שהוא מתכוון לערוך התוועדות שלא מן המניין - וגם זאת בשעה לא מקובלת כ"כ. היה זה מיד אחרי תפילת מנחה, לקראת סיום ההתוועדות הכריז הרבי על חלוקת דולרים, ושהממהרים לנסוע יהיו הראשונים לגשת, ביניהם היה כמובן הרב הלפרין, שבנוסף לדולר העניק לו הרבי בקבוק משקה "עבור ספר הצאצאים".

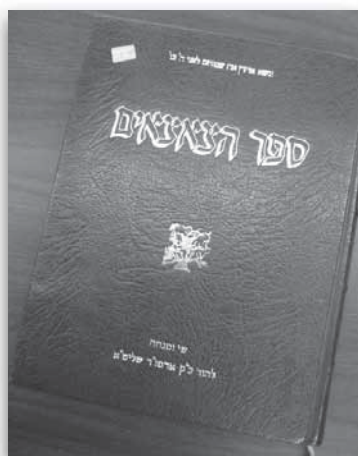
ותשלם המלאכה

לפועל נשלמה המלאכה לקראת ח"י באלול תש"מ, רצונו של הרב הלפרין היה עז לנסוע לרבי ולזכות למסור לרבי במו ידיו את ספר הצאצאים בהדרו, שהרבי כה ייחל וציפה לו שנים, אך בשל סיבה, לא יכל הדבר לצאת לפועל לפני חוה"מ סוכות. כדי לא לעכב את שמחתו של הרבי, שיגר את הספר באמצעות ר' זלמן שמרלינג מצאצאי

רבנו הזקן שזכה לקירובים גדולים מהרבי. ר' זלמן הואיל למסור את הספר לרבי, בעת התוועדות ערב ראש-השנה תשמ"א. הגה"ח רבי חיים שלום הלוי סגל ע"ה, שהיה נוכח בהתוועדות זו וישב מאחורי ובסמיכות לרבי, מספר, כי במהלך התוועדות הגיש מישהו נוסף ספר לפני הרבי והניחו על 'ספר הצאצאים', הרבי הסירו והניחו בצד!

ר' זלמן שמרלינג מוסר לרבי את ספר הצאצאים (הראשון)

לקראת הושענא רבא, עת הגיע הרב הלפרין לחצרות קדשנו, בעת חלוקת ה'לעקח', הנהוג בהושענא רבא, מסר ספר נוסף שנכרך בכריכת עור מיוחדת, ועליו הטבעה של התיבות: "ונשא אהרן את שמות בני ישראל", בצירוף הקדשה. הרבי קיבלו במאור פנים מיוחד, תוך שהוא שואל - מגיב: הרי כבר יש לי אחד? ומיד המשיך: "צוויי איז בעסער" [= שניים טוב יותר]. הרבי הוסיף ואמר בחיך: "אני מקווה ששבע השנים הבאות, יהיו קלות יותר מהשמיטה שקדמה להן [משבע השנים האחרונות], חדי

עין שמו לב (וזה גם מגובה בסרט הווידאו שנמצא לאחרונה) שהרבי שראה

את הצלם, מתעד את מעמד מסירת הספר, התייצב כאומר: נו, תעד צלם. כשהרבי נסע לביתו יצא כשהספר בידו, מיד עם היכנסו לרכב, פתח בעמוד ההקדשה ועיין בו.

תמונת הרבנית

כשהועלתה הצעה לפרסם בספר את תמונתה של הרבנית מרת חיה מושקא, מחברתו בקדש של רבנו נשיאנו, הגיב הרבי כי ההחלטה צריכה להיות שלה, הוא אף הורה לאחד ממזכיריו להכין תמונה מתאימה למקרה והתשובה תהיה חיובית, תגובתה של הרבנית הייתה כ"כ צפויה, היא הביעה הוקרה על הרצון לכבדה אבל סירבה מפני צניעותה.

הרב הלפרין שהכין עותק נוסף של הספר כרוך גם הוא, בעור בעבור הרבנית מרת חיה מושקא ע"ה, התבקש ע"י מזכירות הרבי לכבדה ולמסור לה באופן אישי, למפגש המרגש התלווה הרב שמואל מנחם מענדל בוטמן מנהל צעירי אגודת חב"ד בארה"ב, הרבנית הביעה את התפעלותה מהעבודה המאומצת והחכמה

שהושקעה בספר, היא עלעלה בו והגיבה: "כפי שאני מכירה את בעלי, הוא יקרא את הספר הזה מכריכה לכריכה".

מיד לאחר שמיני עצרת ושמחת תורה, יצאה הוראה מהרבי לערוך התוועדות לכבוד הוצאת הספר לאור, בהשתתפות חשובי הצאצאים, התוועדות זו נערכה בבית ה'חוזר' הגאון החסיד רבי יואל כהן, שהוא חתנם של הרב החסיד שניאור זלמן ומרת יהודית בוטמן - צאצאית של שלשת רועי חב"ד הראשונים. הרבי אף שלח 'שליח' להתוועדות את המזכיר הרב יהודה לייב גרונו, שמיד בכניסתו אמר שהרבי ביקש למסור משמו את הדברים

הגה"ח ר' יואל כהן

הבאים: "האמת שאני עצמי הייתי אמור לבוא להשתתף במסיבה הזו, אבל בגלל צוק העיתים אני שולח שליח שלי", עוד מסר הרב גרונו באותו מעמד בשם הרבי, כי אסור שיהיה בית של אחד מצאצאי רבנו הזקן ש'ספר הצאצאים' לא יימצא בו.

כמו מכתב כללי

מיד עם קבלתו את ספר הצאצאים (הראשון ע"י רז"ש) הכין הרבי איגרת מיוחדת לכבוד הספר.

מזכירו של הרבי הרב ניסן מינדל, סיפר להרב הלפרין בהתפעלות, שהרבי שקד על מכתב זה כפי שהוא שוקד על כתיבת מכתב כללי!

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטמן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, למחרת יום הכפורים, בשם ה',
שנת הקהל, ב'תשס"א
ברוקלין, נ.י.

הרה"ג והרה"ח וו"ח אי"א נו"ם
עוסקים בצרכי צבור כו'
מוה"ר שמואל אלעזר שי'
ומוה"ר יצחק בנימין שי'

שלום וברכה:

בנועם מאשר אני קבלה ספר הצאצאים של אדה"ז וצוקלה"ה נבג"מ זי"ע,
אשר חפץ ה' בידם הצליח להוציאו לאור.

ויהברכו כל אלה שהשתתפו בהו"ל, אם בגופם או בנשמתם או במסונם,
מברכהו של הקב"ה שהוספתה מרובה על העיקר, מידו המלאה הפתוחה הקדושה
והרחבה.

ודבר בעתו מה טוב, אשר הגיע לידי בימי פ' האזינו גו' ותשמע גו'
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך. שהרי זה כולל גם כן שאלה וחקירה
ודרישה בתורתם ועבודתם של אבות וזקנים במשך ימי חייתם בעלמא דין -

"אביך" - בלימוד התורה ובאופן המביא לידי מעשה, קיום המצוות
בהידור; ו"זקניך" - אלה שקנו חכמה, אשר חכמה האמתית, חכמת ה', נעשה
קנין אצלם, ובלשון חכמינו ז"ל עד שהתורה נקראת על שמם.

והרי גם הנהגת אנשים מורסים מעט, אבות וזקני בית ישראל, עיני
העדה, תורה והוראה היא, כיון שקיימו בשלימות הוראת התורה "כל מצוית
לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעה" - אפילו המעשים שהם לכאורה שלהם
והדרכים שלהם. שלכן מציינו בתורתנו, חורה חיים, הוראה בחיים, כמה
הלכתם בברכה הנלמדת, מהנהגות גדולי ישראל ומאורעות ימי חייתם עלי
אדמות.

ויהי רצון שיזכו לשכר העקרי של ההו"ל דספר האמור, שיפעול פעולתו
העקריה, אשר כל הצאצאים יכירו בתפקידם ושליחותם להפיץ מעינות אדמו"ר
הזקן, בעל התניא (פוסק בנסתר דתורה) והשו"ע (פוסק בנגלה דתורה),
והוראות יוצאי חלציו, רבותינו נשיאינו ממלאי מקומו, ומתאים להוראת
התורה שהמעשה הוא העיקר - במעשה בפועל, ובדאי ובדאי בקיום הענין
דואהבה לרעך כסוך - להשפיע בכל מקום שירם מבעת, שמהם יראו וכן יעשו
רבים, ובלשון רבנו הזקן באגה"ק שלו הידועה ללכת "בדרך ישרה אשר
הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו" (אגה"ק סי' זך, וראה שם הביאור
של רבנו הזקן לאגרת זו).

ולהוסיף, מיוסד על מאמר חכמינו ז"ל כל מקום שנאמר "נצח שלם ועד"
אין לו הפסק עולמית (עירובין נד, א), זאת אומרת אשר הנהגת עצמם תהי'
באופן נצחי, היינו בהקיפות שאין שייך בזה שינוי, ובחוקף זה גם בנוגע
להשמעה על המביבה, על כל אחד ואחת מבנ"י. ועל ידי זה גם המושפעים
נכללים בצאצאי אדה"ז, וכהוראת חכמינו ז"ל "כל המלמד בן חברו תורה
כאילו ילדו".

ובעמדנו בימי ההכנה לחג הסוכות דשנת הקהל אח העם האנשים והנשים

והסף גו' ושטרו לעשות ⁵אח דברי התורה הזאת, יהי רצון אשר על ידי
ההוספה בתורה ובמצותי', כולל גם כן, בלשון הידוע, הפצת המעינות
חוצה, נזכה בקרוב ממש לקיום ההבטחה הידועה באגה"ק של הבעש"ט
דצוקלה"ה נבג"מ זי"ע - קאחי מר דא מלכא משיחא, במהרה בימינו
ממש.

בברכה הצלחה בהפצת המעינות, כולל
ג"כ ע"י הפצת ספר האמור, בתוככי
הפצת היהדות בכלל,

ובברכה החג דזמן שמחתנו - ישמה
ישראל בעושי וישמה הוי' בפעשיו,
עם כל ביאורי אדה"ז בזה בספרו
לקוטי חורה ובפרושי רבותינו
נשיאינו ממלאי מקומו,

ת א ר י ך
כתיבת המכתב
בהחלט יכול
גם הוא ללמד
על היחס:
"למחרת יום
הכיפורים, בשם
ה', שנת הקהל
ה'תשמ"א".

ה מ כ ת ב
פוחת בשורות
הבאות:

'נועם מאשר
אני קבלת ספר
הצאצאים
של אדמה"ז
וצוקלה"ה
נבג"מ זי"ע,
אשר חפץ ה'
בידם הצליח
להוציאו לאור:

ו מ מ ש י ך
ב ש ו ר ו ת
הברכה:

"ויתברכו
כל אלה
שהשתתפו
בהו"ל, אם
בגופם או
בנשמתם
או בממונם,

פעמים צ"א

באותו תשרי
בשנת ה'תשמ"א,
ביקר הרב הלפרין
אצל כ"ק אדמו"ר
מבאבוב זצ"ל,
אשר נמנה על
צאצאי כ"ק
רבנו הזקן ורבנו
האמצעי זי"ע, ע"מ

להגיש לו את ספר הצאצאים.

האדמו"ר מבאבוב קבלו במאור פנים
מיוחד ואמר: בשם הספר כלול פעמיים
צ"א. היינו הגימטריא של שילוב שם הוי'
ואד-ני'.

מברכתו של הקב"ה שתוספתה
מרובה על העיקר, מידו המלאה
הפתוחה הקדושה והרחבה"

בהמשכו אריכות שכוללת ביטויים
נדירים, ובחותמו שוב ברכה:

'בברכת הצלחה בהפצת
המעיינות, כולל גם ע"י הפצת ספר
האמור..'

עוד בטרם הגיע המכתב לידי
הרב הלפרין, היה זה כאשר נכנס
ליחידות. הודיע לו הרבי כי הוא
הכין מכתב מיוחד לכבוד הספר,
"בשלב זה המכתב נמסר לעריכה
אצל הרב ניסן מינדל", הרבי הוסיף
כשחיוך מביע על פניו, "ותקוותי
שאתם מאד תיהנו ממנו..."

באלול ה'תשמ"ה [חמש שנים
לאחר הוצאתו לאור] שוב כותב הרבי להרב הלפרין בשולי איגרת לקראת השנה החדשה:

'בטח משתדל בהפצת ס' הצאצאים וכדבעי. בברכה להצלחה בכל ענייניו!'

בני הרבי

בפרק הדור השמיני בו מפורטים שמותיהם של בני הדור השביעי, כתב הרב הלפרין
(במקום המתאים) במקוריותו האופיינית את השורות הבאות:

**'בני כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש הם התלמידים והחסידים ובעלי התשובה
למאות ואלפים בכל העולם, יזכו יחד לקבל פני משיח צדקנו בב"א.'**

מכיוון שכל החומר היה מול עיני הרבי, והוא אף כתב עליו כאמור "מכבר אישרתי
החומר", ראה בכך הרב הלפרין הסכמה ואישור לגם לשורה משמעותית זו שחש צורך
לכתוב.

בהקשר לזה ראוי להסב את תשומת הלב לקטע מהמכתב שכתב הרבי עם הוצאתו לאור של הספר (מופיע לעיל במילואו).

'ולהוסיף, מיוסד על מאמר חכמינו ז"ל כל מקום שנאמר "נצח סלה ועד" אין לו הפסק עולמית (עירובין נד,א) זאת אומרת אשר הנהגת עצמם תהי' באופן נצחי, היינו בתקיפות שאין שייך בזה שינוי, ובתוקף זה גם בנוגע להשפעה על הסביבה, על כל אחד ואחת מבנ". ועל ידי זה גם המושפעים נכללים בצאצאי אדה"ז, וכהוראת חכמינו ז"ל כל המלמד בן חברו תורה כאילו ילדו'.

שם יהודי

כשנשאלה שאלה כיצד להזכיר בספר אדם כמו מר אשר גינצבורג, הידוע בכינויו הספרותי 'אחד העם' התקבלה תשובה מאד מעניינת 'הרי יש לו גם שם יהודי', כלומר, מה הצורך בהזכרת שם מעורר תהיות.

"עיין בספר הצאצאים"

סיפר הרה"ג הרה"ח שלום-דובער לוין, האוצר הראשי של ספריית ליובאוויטש, שכאשר שאל פעם את הרבי בעניין מסוים, השיב לו: "עיין בספר הצאצאים".

שיחת הקודש

שיחת הקודש

התייחסות פומבית ראשונה של הרבי

למרות שבמשך שנים נמנע הרבי מלהתייחס בהתוועדות לנושא זה - אולי בשל אופיו הפנימי - באופן חריג ויוצא מן הכלל, הקדיש הרבי לנושא שיחה שלימה, היה זה בהתוועדות ש"ק פר' וארא ה'תשד"מ.

בשיחה זו התעכב הרבי על משמעות השם "צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" וביאר שמתאים הוא עם "פס"ד כ"ק אדמו"ר הזקן בפירוש תיבת צאצאים".

בהדגשה: 'שהשם "צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" - אף שהמדובר אודות דור שביעי, שמיני וכו' - הוא בהתאם לפס"ד של כ"ק אדמו"ר הזקן שגם בני בניו (עד סוף כל הדורות) הם בכלל צאצאיו'.

ובתוספת חידוד והפלאה: "שבשם "צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" - נכללים כל הצאצאים שבכל הדורות יחדיו: צאצאיו שבדורנו זה, עד לבניו (כפשוטו) - כולל בנו ממלא מקומו - כולם נכללים יחדיו באותו שם אחד'.

וגודל האחריות: ופשוט, אשר ההתבוננות בהנ"ל (אפילו התבוננות קלה) מגדילה יותר את הרגש האחריות (ביחד עם הרגש הזכות) ללכת "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלה ועד".

השיחה הוגהה על ידי הרבי ונדפסה בליקוטי שיחות חלק כ"ד בהוספות.

להלן שיחת הקודש בשלימותה:

"בקשר להתוועדות מלווה-מלכה של "צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" שיערך בע"ה במוצאי ש"ק - כדאי להעיר שהשם "צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" מתאים עם פס"ד של כ"ק אדמו"ר הזקן בפירוש תיבת "צאצאים":

אודות הנוסח "ונהיה אנחנו וצאצאינו כו" (בברכת "והערב נא" שבברכת התורה)-
כותב כ"ק אדמו"ר הזקן בשולחנו, וז"ל: "ויש מדקדקים להוסיף וצאצאי צאצאינו כי כל
שהוא ובנו ובן בנו ת"ח, שוב אין תורה פוסקת מזרעו לעולם. וא"צ לכך, כי בכלל צאצאינו
הם ג"כ בני בנינו". וכן פסק וקבע בסידורו- (רק) "וצאצאינו".

ונמצא, שהשם "צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" - אף שהמדובר אודות דור שביעי, שמיני
וכו'- הוא בהתאם לפס"ד של כ"ק אדמו"ר הזקן שגם בני בניו (עד סוף כל הדורות) הם
בכלל צאצאיו.

ויש לומר, שהטעם לכך שכ"ק אדמו"ר הזקן קבע בסידורו לומר (רק) "צאצאינו", ללא
הוספת "וצאצאי צאצאינו" (לחשוש להדיעה ש"צאצאינו: קאי רק על בנינו) - נוסף לזה
ש"אין צריך לכך" (ולכן "אין לשנות הנוסחא")- יומתק בכך שדווקא בנוסח זה יש מעלה:

אם מוסיפים (גם) "וצאצאי צאצאינו"- הרי הבקשה (שלו) היא על בניו ובני בניו בלבד,
ובנוגע לדורות שלאח"ז - זקוקים לעניין ד"תורה מחזרת על אכסניא שלה", משא"כ
כאשר אומרים (רק) "צאצאינו", מפני שתיבה זו כוללת (גם) בני בנינו עד סוף כל הדורות
- נכללים כל הדורות בבקשה זו גופא.

ועפ"ז יש לומר הוראה בנוגע ל"צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן"- ועיקרית היא:

שייכותם ויחסם לכ"ק אדמו"ר הזקן היא באופן ישיר: לא רק כתוצאה מכך שאבות
זקני זקניהם היו צאצאים של כ"ק אדמו"ר הזקן, אלא (ע"פ פס"ד של כ"ק אדמו"ר הזקן)
הם עצמם הם צאצאיו.

ולהוסיף: בשם "צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן" - נכללים כל הצאצאים שבכל הדורות
יחדיו: צאצאיו שבדורנו זה, עד לבניו (בפשטו)- כולל בנו ממלא מקומו - כולם נכללים
יחדיו באותו שם אחד.

ופשוט, אשר ההתבוננות בהנ"ל (אפילו התבוננות קלה) מגדילה יותר את הרגש
האחריות (ביחד עם הרגש הזכות) ללכת "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה
באורחותיו נצח סלה ועד".

ומקבלין דין מן דין' - צאצאים גשמיים וצאצאים רוחניים

בסיום שיחת קודש זו, נתן הרבי בקבוק משקה- לידי ר"ש בוטמן- עבור התוועדות הצאצאים,

הרח"ח יצחק קוגן (במרכז) מראשי המדברים באותה התוועדות שהתקיימה אז 'מאחורי מסך הברזל'

'בבקבוק משקה זה- אמר הרבי - ערבבו ומזגו משקה שהובא מיהודים הנמצאים (לע"ע) 'מאחורי מסך הברזל', ובפרט באותה מדינה שבה חי ופעל כ"ק אדמו"ר הזקן שהם כולם צאצאים של כ"ק אדמו"ר הזקן, ע"י מסירות נפשם בפועל על יהדות בדוגמת, ובנתינת כח ממס"נ של כ"ק אדמו"ר הזקן.'

והרבי הסביר:

'שע"י שישתמשו במשקה זה בהתוועדות צאצאי כ"ק אדמו"ר הזקן שבמדינה זו, יהי זה גם נתינת כח שגם הם יעמדו בתנועה של מס"נ, מס"נ מתוך מנוחה והרחבה.

וכן לאידך, שאותם יהודים שנמצאים 'מאחורי מסך הברזל' בקרוב ממש יצאו משם ויגאלו מן המיצר אל המרחב ..'

למען תזכור

למען תזכור

בהזדמנויות רבות, במכתבים, ביחידויות ובחלוקת הדולרים, ציין הרבי והזכיר באוזני צאצאים, את ייחוסם המשפחתי וחשיבותו. להלן מדגם ממקרים אלו.

מגזע אדמו"ר הזקן

באיגרת למר שניאור-זלמן שמרלינג מתל-אביב, (איגרות-קודש כרך יג עמ' כט) "שזכות אבותם וצור מחצבתם מסייעים להצלחה נוספת".

צאצא ורב-שכונה מה עדיף?

רב שעבר לפני הרבי במעמד חלוקת הדולרים, וציין שהוא רב שכונה, אמר לו הרבי: הרי הנך מצאצאי אדמו"ר הזקן, זה שהנך מצאצאי רבנו הזקן חשוב יותר מזה שאתה רב שכונה...

דמו של אדמו"ר הזקן

הרב פופקא עם הרבי

הגאון רבי חיים יצחק פופקא, סגן נשיא איגוד הרבנים דארצות הברית וקנדה, שנשא לאישה את הרבנית שפרה-פרידא מגזע אדמו"ר הזקן, זכה ליחס מיוחד מכבוד קדושת אדמו"ר נשיא דורנו.

באחת הפעמים שהרב פופקא הגיע להתוועדות של הרבי, ניגש אל הרבי כדרכו בין השיחות ושוחח עמו על עניין כלשהו, השיחה התארכה,

וכנראה נוצר כמין ויכוח בין הרבי ובינו, המשפט האחרון שהרבי אמר לרב פופקא היה כך: "הערט זיך איין, עס ועט אייך גארנישט העלפן, ביי

אייערע קינדער איז דא דעם אלטען רבי'נס בלוט!" [=שמעו נא, שום דבר לא יעזור לכם. אצל ילדיכם זורם דמו של אדמו"ר הזקן!]

אחרי ההתוועדות חזר הרב פופקא לביתו בשמחה גדולה על דברי הרבי, ואמר: "למרות שלכאורה קיבלתי מהרבי 'עקיצה', אבל אם זה ה'עונש' - הרי בשבילי זה שכר גדול מאד".

'ראש משפחתו...'

להלן קטעים מתוך מכתב, מיום ט' בסיוון תשי"ח (נדפס בספר 'היכל מנחם' כרך א, עמ' קכז-קכח), לאחד הצאצאים שבנו נכנס לשיבת תורת אמת ומטעם של פגיעה בכבוד הישיבה הקודמת בה למד רצה להוציא.

..והנה לדכוותיה ענף עץ אבות מגזע רבינו נשיאנו אדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע בוודאי למותר להאריך בעניין נשיא חב"ד הראשון רבינו הזקן ורבותינו נשיאינו ממלאי מקומו עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלל"ה נבג"מ זי"ע, אשר הם המייסדים של ישיבת תורת אמת ועל-פי מאמר רז"ל שדברי צדיק קיימים לעד, בוודאי שהם הם מנהלים אותה עתה בפועל ואם על-ידי איזה סיבות שתהיינה נכנס אחד מצאצאיהם לכותלי ישיבה זו, הרי על ההורים ועל כל אלה הרוצים לטובתו, להיות ששים ושמחים על מסבב הסיבות שהביא לכניסה האמורה...

ובהמשך שם:

...שעל-פי זה מובן שאין ביציאת בנו מישיבה בה למד קודם - כל נגיעה ח"ו בעניין הישיבה הנ"ל, כי אם אך ורק הדגשה, שאין שם לימוד חסידות והשיטה שנתיסדה על-ידי ראש משפחתו רבינו הזקן...

תועלת לנשמה

בשנת תשכ"ה כשנפטרה מרת רחל שניאורסון, אשת דוד הרבי הרה"ח ר' שלום-שלמה שניאורסון, הורה הרבי לבתו (איגרות-קודש כרך כ"ג עמ' שכב):

בנוגע לנוסח המצבה שכותבת, לדעתי נכון להזכיר שם האב - דוד- בעל הנפטר ז"ל (בהוספה שהוא מגזע אדמו"ר הזקן וכו')...

הרבי מפנה

בכמה מקרים הורה הרבי לשלוחים וחסידים, שבנסיבות שונות באו במגע עם צאצאי אדמו"ר הזקן, להפנות את הצאצאים לרב שמואל אלעזר הלפרין יו"ר האיגוד. כך אנו מוצאים במכתב לשליח הרבי בכרמיאל, הרב יוסף יצחק ריבקין;

"בטח הודיע על דבר צאצאי אדמו"ר הזקן שי' שבעירו לבעל המחבר ספר הצאצאים". (כ' כסלו תשמ"א, 'היכל מנחם' כרך א')

התייחסות מיוחדת ומעניינת ניתן למצוא במכתב המופיע באגרות קודש כרך כ"ח עמ' ש"ל בתרגום מרוסית, שם מופיעות בין היתר השורות דלהלן:

"מן הסתם ידוע לה שבארץ ישראל יש גם כן ראשי משפחת שניאורסון, ואולי שמעה שלא מזמן היה כנס צאצאי מייסד משפחת שניאורסון, שאורגן ע"י הרב ש. א. הלפרין, אשר על ידו תוכל להתקשר עם בני משפחה אחרים. כתובתו: הרב ש. א. הלפרין רחוב מאה שערים 3 ירושלים"...

שמחתו של חסיד

רבי אליהו יוסף ריבלין זצ"ל בעהמ"ס 'אהלי-יוסף' היה מגדולי חסידי אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הצמח צדק. בהתבטאותו הידועה של אדמו"ר הצמח צדק: "יש לי שנים וחצי חסידים", כיוון הוא עליו(החסיד הנוסף היה רבי יוסף תומרקין, וה'חצי' היה החסיד רבי הלל מפאריטש עליו המליץ הצ"צ שבחציו השני הוא רבי..). היה מחותן עם בית הרב פעמיים, בנו רבי בנימין נ"ע נשא לאישה את מרת שרה פרידא בת הרבנית מנוחה רחל ע"ה, ובתו מרת סלאווע נישאה לרז"ד סלונים נכד הרבנית ע"ה.

כשנולד לרבי אליהו יוסף זצ"ל נכדו הראשון בן לבנו רבי בנימין רקד בשמחה גדולה, כשנשאל על פשר השמחה - בחשבם שהוא מחמת שהיה חשש שכלתו אינה מסוגלת ללדת - ענה רבי אליהו יוסף זצ"ל:

שמחתי היא על שזכיתי להתקשר עם הרבי!

ברית אבות

כשנכנס הרה"ח רבי מרדכי גרונר ע"ה לכ"ק אדמו"ר הריי"צ זי"ע ביום חופתה של בתו לקבל ברכתו הק'. בהזכירו (בפתקא) את בתו הכלה פירט והזכיר את אבותיה ואבות אבותיה עד לרבנו האמצעי זי"ע הגיב ע"כ הרבי הריי"צ נ"ע ואמר: 'למרות שזכות אבות אכן תמה ברית אבות אבל לא תמה'.